

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1906

ΤΕΥΧΟΣ Ε'

¶¶ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ¶¶

V. Prouvé — 'Η διακοσμητική τέχνη.

J. Plomdeur — 'Η αισθητική τῶν πόλεων.

Κ. Ράδου — Τὸ ναυτικὸν τῆς Πορτογαλλίας.

Κ. Γούνισον — Θρόνοι (Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος — Ὁ Ἰνδός — Σκηνὴ τῆς Αἴγυπτου).

Ἀμαρόντου — Θεὸς καὶ ἀνεψιὸς (Διήγημα).

P. Verlain — Ποιήματα (Μετάφρασις Δ. Ευαγγελίδου).

Σημειώσεις ἐνδὸς μύθου. ('Ὀφις καὶ κρίνο. — Πάθημα Ἀκαδημαϊκῶ) ἐπὶ Δάφνιδος.

Καλλιτεχνικὴ κίνησις.

Νέαι ἐκδόσεις.

Πίναξ τῶν περιεχομένων τοῦ Ε' ἔτους.

⊗⊗ ΕΙΚΟΝΕΣ ⊗⊗

Περ. Τσίριγώτου, Νάιλος.

Πορτογαλλικὰ πλοῖα.

Θεὸς καὶ ἀνεψιὸς (Γελοιογραφία).

Ἰουλίης Σκούφου, Νέξ.

Γ. Ἰακωβίδου, Τὸ χοροὶτρο.

Σ. Βικάντου, Τὸ σκάκι.

Σ. Βικάντος.

Κομμάτια, ἐπιγραφίδες κ.λ.π.

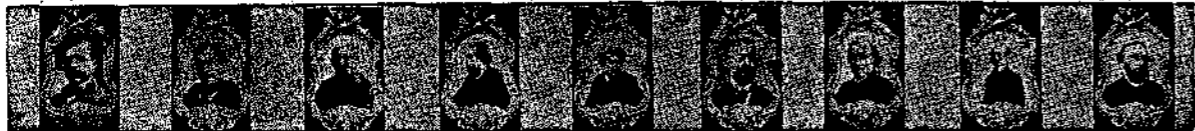
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 'Ετησίᾳ ἐν 'Ελλάδι δρ. 12 — 'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ φο. χρ. 12.

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Ὀδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 85. — ΤΙΜΗ τεύχους δρ. 1,20.

ΑΘΗΝΑΙ

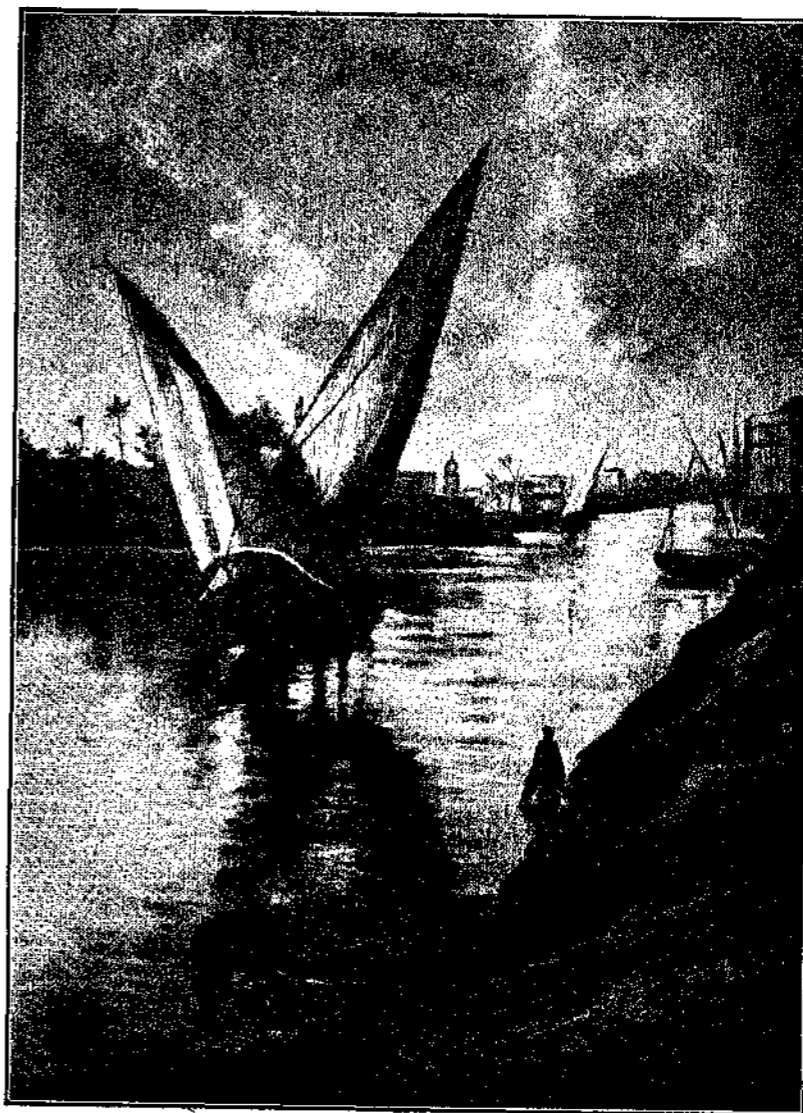
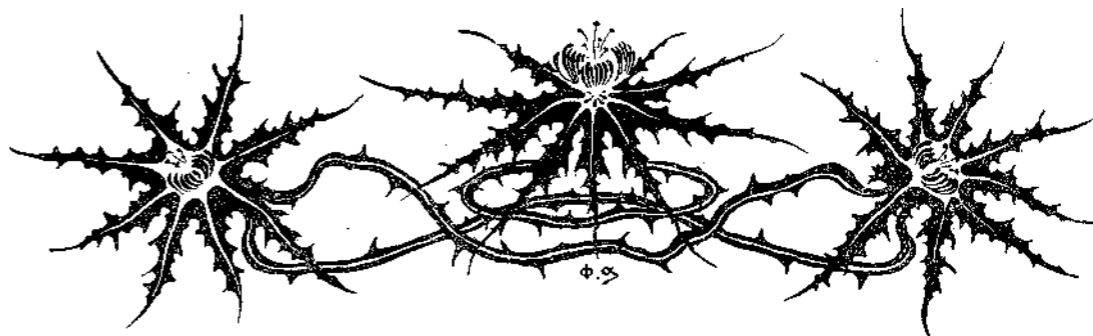
Η «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ»

συμπληροῖ διὰ τοῦ παρόντος φύλλον πενταετίαν ἀπ' ἧς ἐξεδόθη. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῶν πέντε ἐτῶν προσεπάθησε νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰς στήλας αὐτῆς, ὅσον ἦτο ἐφικτόν, τὴν φιλολογικὴν καὶ πρὸ παντὸς τὴν καλλιτεχνικὴν φυσιογνωμίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἰδίᾳ πνευματικῆς κινήσεως. Ἐναπεταμιεύθη εἰς τοὺς πέντε αὐτῆς τόμους ἐργασία, τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ παρίδῃ ὁ μελετητὴς τῆς ἑλλ. φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως. Συνεργάται οἱ οἱ κ. κ. Χ. Ἄγγινος, Α. Βλάχος, Δε-Βιάζης, Π. Δημητρακόπουλος, Δ. Γρ. Καμπούρογλος, Α. Κουρτίδης, Σ. Λάμπρος, Σ. Μαριζώκης, Γ. Μωραϊτίνης, Π. Νιρβάνης, Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου, Ι. Πολέμης, Κλ. Ραγκαβῆς, Κ. Ράδος, Μ. Σιγοῦρος, Α. Τανάγρας, Χ. Χρηστοβασίλης κλπ. — ἵνα περιορισθῶμεν εἰς τοὺς κυριωτέρους μόνον — προσέφερον τὴν συμβολὴν των εἰς τὸ φιλολογικὸν μέρος, μεταφρασταὶ δὲ δόκιμοι μετένεγκον εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ἔργα τοῦ Γκαῖτε, τοῦ Ταῖν, τοῦ Ὀσσιανοῦ, τοῦ Μωπασάν, τοῦ Κοπέ, τοῦ Οὐγκώ, τοῦ Γκιζώ, τοῦ Λεννάου, τοῦ Τουργένιφ, τοῦ Τσέχωφ, τοῦ Στεκέτη, τοῦ Γκόρνυ, τοῦ Γιακόμπεν, τοῦ Νίτσε, τοῦ Μαντεγάτσα, τοῦ Τολσιόη. Εἰς τὰς 1300 περίπου σελίδας τῶν πέντε τόμων ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα ἀρχαιολογικά, αἰσθητικά, καλλιτεχνικά, φιλολογικά, κριτικά, μουσικά, σατυρικά, ἔργα θεατρικά, διηγήματα, ποιήσεις, ἐν ὧν 476 δημοσιεύματα, παρηκολονθήθη δὲ ἐν πλείσταις λεπτομερείαις ἢ ἀπανταχοῦ καλλιτεχνικῆ κινήσει.

Ὡς πρὸς τὸ εἰκονογραφημένον μέρος, κατεβλήθη πᾶσα φρονίτις ὅπως δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν «Πινακοθήκην» τὰ ὠραιότερα ἔργα τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ὡς καὶ τῶν ξένων τὰ πρωτοτυπότερα. Ἐπίσης ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ παράσχωμεν καὶ ἀπόψεις Ἑλληνικῶν τοπειῶν. Ἔργα τῶν κ. κ. Ἀριστέως, Ἀλεκτορίδου, Ἀνδροντίσου, Βρούτου, Βολωνάκη, Βώκου, Βικάνου, Γαλάνη, Γερασιώτου, Δημητρίου, Θωμοπούλου, Ἰακωβίδου, Κομποπούλου, Λύτρα, Λεμπέση, Λασκαρίδου, Μποκατσαλάκη, Μπονάνου, Μαδιοπούλου, Οικονόμου, Παρθένη, Προσαλέντη, Ράλλη, Ροῖλοῦ, Σκούφου, Σώχου, Τσιριγώτου, Φλωρᾶ, Φωκᾶ Χατζῆ, κλπ. ἐδημοσιεύθησαν, προεξαρχόντων τῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου Γύζη. Πίνακες ἐπίσης εἰς θαυμασίας φωτοτυπίας καὶ εἰς ἀνιτυπίας καλλιτεχνικὰς παρεθέσαμεν τοῦ Μπαϊκλιν, τοῦ Μπονᾶ, τοῦ Μπουγκερῶ, τοῦ Ἐννέρ, τοῦ Δέμπαχ, τοῦ Μορέλλη, τοῦ Περῶλι, τοῦ Ροδέν, τοῦ Τοῦμαν, τοῦ Κλίνγκερ, τοῦ Λεφέβρ, τοῦ Καρόλου Δουράν, τοῦ Μιλλέ, τοῦ Μορῶ, τοῦ Ζερῶμ, τοῦ Στυκά, τοῦ Τορβάλδσεν, τοῦ Κασσιάρου, τοῦ Ἀγκᾶς, τοῦ Μπαρριάς, τοῦ Φρεμιέ, τοῦ Κανδαρά, τοῦ Ἀνζέρ Δαβίδ, ὡς καὶ παλαιότερων τοῦ Τιτσιανού, τοῦ Δορέ, τοῦ Μουρίλλου, τοῦ δέλ Σάιτρο, τῆς Λεμπρούν, τοῦ Κορέγγιο κλπ. ἤτοι ἐν ὧν εἰκόνας ἐδημοσιεύσαμεν, ἐκτὸς τῶν κοσμημάτων καὶ ἐπικεφαλίδων, 685, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 352 εἰσὶν ἔργα καλλιτεχνῶν (263 ζωγραφικά, 89 γλυπτικά) ἐκ τούτων δὲ τὰ 181 Ἑλλήνων.

Τοιαύτην εὐσυνείδητον ἐργασίαν ἔχουσα εἰς τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῆς ἡ «Πινακοθήκη» ἀποβλέπουσα δὲ εἰς τὴν αὐθόρμητον καὶ εὐγενῆ ὑποστήριξιν τοῦ κόσμου τοῦ ἀγαπῶντος τὴν τέχνην, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον αὐτῆς.

Κατὰ τὸ ἔκτον ἔτος θὰ συμπληρώσῃ τὰς βελτιώσεις αὐτῆς, μετὰ τὸν πόθον νὰ προσεγγίσῃ τὴν τελειότητα. Νέοι συνεργάται θὰ πυκνώσωσι τὸν κατάλογον τῶν συν-

Π. Τσιριγώτου

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΓΝΩΜΑΙ ΞΕΝΩΝ

«Η Πινακοθήκη» ηδύχησε να λάβη δύο αισθητικά όρθρα γραφίτα χάριν αυτής παρά διακεκριμένων φιλοτέχνων και φιλελλήνων του Βελγίου. Δημοσιεύουσα πιστήν αδικον μετάφρασιν, έλλείπει δι' τα γίνωσι ταύτα άφορμή έβρυτέρων έρευνών και παρ' ημίν τοιούτων ζητημάτων πολλού του καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος.
Σ. Τ. Α.

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΤΑΝ διεισδύομεν εις το παρελθόν το πλέον άπομεμακρυσμένον, τα παραδείγματα της τέχνης τα πλέον συγκινοῦντα είναι εκείνα δια των οποίων ο άνθρωπος μετέδωσε την σκέψιν του, υπό την φυσικήν ώθησίν του.

έλευθέρου αυτού ενστικτου, εις πέτομα της άτελείας και της ανεπαρκείας των μέσων. Έντεῦθεν το μυστηριώδες εκείνο κάλλος, το ανεξήγητον όλων των πρωτογενών. Ήδη ο προϊστορικός άνθρωπος ούτω παρουσιάζεται, οχι άμοιρος Ικανότητος. Έν τῇ ανασταίώσει της εν γενέσει φύσεως, εν τῷ γιγαντώδει και θορυβώδει, χάος των πραγμάτων και των όντων, εν τῇ φρίκῃ της ισχύος των στοιχείων, όποταν είχε την ζωὴν αὐτοῦ να υπερασπίσῃ, κατ' εχθρῶν επιφόβων, όποταν ἦτον ανίσχυρος, γυμνός και ολόκληρον το είναι αὐτοῦ συνεκκενῶτο εκ του τρόμου εκείνου, ο εγκέφαλος αὐτοῦ αφυπνίζεται και μετ' οὐ πολὺ το γλυκὺ μειδίημα του ώραιου θά επανθίσῃ ἐπὶ των οφθαλμῶν του. Τῷ χροιάζονται ὅπλα μεταχειρίζεται το πρώτον λίθους οὗς εσφοδονίζει. εἶτα ἐκσπῶν κλάδους δένδρων, μεταβάλλει τούτους εις ρόπαλα ἢ εις πασσάλους' άργότερον, συνενῶν άμφοτέρω, σχηματίζει τὸν πέλεκυν δι' οὐ ασφαλέστερον δύναται να πατάξῃ. Κατὰ τὰς σιγμὰς των άνακωχῶν, εκ ασφαλείας, καταφεύγων εν τῷ σπηλαίῳ βράχου τινος ἢ τὴν ὀλῆν ἢν ἠνέφεξε με τοὺς ὄνυχάς του και με τὰ πρωτογενῆ ὅπλα αὐτοῦ, αναλαμβάνει άναποῆν, αναπαύεται και σκέπτεται' έχει άπέναντι αὐτοῦ τὰ λείψανα των ζῶων άτινα κατέβαλε, θά

τραφή δια του κρέατος αὐτῶν, θά κατασκευάσῃ ενδύματα εκ του δέρματος αὐτῶν' τὰ δοτῶ, αὐ ὅπλα θά γείνωσιν χειρίδια των πελέκων, των μαχαϊρῶν, θά γείνωσιν βελόναι και πόρπαι.

Τότε, όποταν το πνεῦμα βασανίζεται να τελειοποιῆ, εφευρίσκει. Με τέρματιον λίθου θά γλύψῃ, θά στολίσῃ με εἰκόνας τὰς τραχύτητας και τὰς επιφανεῖας των κατοικιῶν του ἢ των εργαλείων του. Σχεδιάζει τότε ἵππους, ελάφους βοσκούσας, άγῶνας άρκτων, ἢ μαμιμόνθ με τοὺς πελωρίους χυλιόδοντας των βαινούσας πρὸς μάχην, τὸν πᾶν γραφόμενον με μίαν ἀλήθειαν, με μίαν ἐκρηξιν ζωῆς κατοπλήσουσας.

Αὐτὸς οὐδέν ἔμαθεν, ο φυσικός αὐτοῦ πόθος τὸν ἔφερε να πράξῃ ἔργον τέχνης. Ὅσδεῖς εκ των Ικανωτέρων της σημερον δύναται ν' άποκωρήξῃ ταῦτα. Ἰδὸν το μέγα ενστικτον' ο άγριος οὗτος, το κτήνος αὐτό, ο μέγας οὗτος πρωτογενῆς μᾶς δίδει το μεγαλειότερον των μαθημάτων.

Εἰς τινα σχολεῖα της Ἄμερικῆς κάμνουσι το ἐξῆς πείραμα. Εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν δέχονται τὰ παιδία' τ' αφίνουσιν ἐλεύθερα εις τὰς κινήσεις των, κάθηται, ὅπως θέλουσιν, εις εὐρύχωρον αἶθουσαν ἢ εις το ὑπαιθρον. Παρουσιάζουσιν εις τὴν αντίληψιν των αντικείμενα, φητῶ περιφέρουσιν αὐτὰ εις μέρη μαγνητικά Ικανὰ να κινήσωσι ἢ διεγείρουσι τὰς αἰσθήσεις των και των ὁποίων ἢ ἀνάμνησις δύναται ν' άποβῆ λίαν προτρεπτική. Καὶ ἐνῶ σχεδιάζουσι πᾶν ὅ,τι βλέπουσιν ἢ εἶδον, διδάσκαλοι προσεκτικοὶ παρακολουθοῦσι τὴν πρόοδον ὑπὸ προσπαθειῶν των, ὀδηγοῦντες αὐτὰ μετὰ σιτογῆς και σεβασμοῦ. Τοιοῦτοτρόπως, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐκλέγοντες ἐξ αὐτῶν άνατρέφουσι ταῦτα διδάσκοντες εις άνωτέραν βαθμίδα τὴν γνώσιν της φύσεως και οὔτω καιωρθοῦσι να κατανοήσωσι ταῦτα τὴν τέχνην τὴν εὐγενεστέραν.

VICTOR PROUVE

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

«Η αισθητική των πόλεων είναι επιστήμη έχουσα πολλούς τοὺς μύστας, τόσον εν Ἄμερικῇ, εν Αὐστραλίᾳ, ὅσον και εν τῇ γηραιῇ ἡμῶν Εὐρώπῃ, με τὴν μόνην διαφορὰν δι' εν Ἄμερικῇ μελετᾶ πρὸ πάντων τὰς νέας πόλεις, εν ὧ εν Εὐρώπῃ δὲν ἐπιμελεῖται ἢ τὴν διατήρησιν του κάλλους των ἀρχαίων ἡμῶν συνεικιῶν. Αἱ Ἀθῆναι δύναται ὡς εκ της Ιδιότητος αὐτῶν, της ἀρχαίας και συγχρόνου πόλεως, να ἐμπνεῶνται διττῶς.

«Η αισθητικὴ των πόλεων ἔχει τὰ εἰδικὰ αὐτῆς δημοσιεύματα ὡς ἡ Ἐπιθεώρησις ἢ Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ του μακαρίτου Καμίλλου Σίττε, του συγγραφέως της τέχνης της κατασκευῆς των πόλεων, ὡς ἡ Hohe Warte (το νέον δημοσίευμα του κ. Ἰωάννου Αἰγούστου Λούξ), περὶ της ὁποίας τὰ ἄμερικανικὰ περιοδικὰ αφιερῶσι συγχάκις ἄρθρα λίαν περιεργα και ἐμβροθῆ, ὡς λόγον χάριν ἢ μελέτη περὶ των πάρκων των μεγάλων πόλεων, ἦτις δημοσιεύεται εν τῇ House and garden εν Φιλιδελφείᾳ.

Τὸ Cottage ἐξ ἄλλου ἐδημοσίευσεν εἰκόνας γραφικῶν ἀρχαίων ὁδῶν εκ παραλλήλου με κοινὰς συγχρόνους ὁδοὺς, ὅπως και αὐτὰς παρὰ τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιδεικνύει τὰς φοικώδεις και ἀπαισίας αὐτὰς των συγχρόνων οἰκιῶν, εν ἀντιθέσει πρὸς τὰς αὐτὰς τὰς ὡραίας και θαυμασίας των προγόνων μας. «Η «Πινακοθήκη» ἠδύνατο να το μιμηθῆ ὡς πρὸς τὰς ὁδοὺς και τὰς αὐτὰς των Ἀθηνῶν.

«Ο κ. Γουσταῶς Kahn εν τῇ Αἰσθητικῇ της ὁδοῦ ἀφοῦ διέτρεξε τὴν ἀρχαίαν ὁδόν, τὴν ἀραβικήν, και τὴν του Μεσαίωρος, περι-

γράφει τὴν ὁδὸν των συγχρόνων Παρισίων, νομίζετε δὲ δι' τὴν ἐδρίσκει γραφικῆν; Με τὰς προόψεις της, τοὺς καλλωπισμούς της, τὰς ἐπιγραφὰς της, τὸν φωτισμόν της, λυπείται δι' ἡ ὁδὸς αὐτῆ ἢ Ἰδρυθεῖσα πρὸς σκοπὸν χρησιμοποίησεως, στερεῖται τελείως του πολυχρόμου εκείνου ὅπερ διέκρινε τὰς ἑλληνικὰς ἀρχαίας πόλεις. Εὐδρίσκει δι' ἐνεπνευόθησαν ὑπερβολικῶς εκ των ρωμοϊκῶν παραδόσεων ἐνῶ ἔδει ν' ἀκολουθῆσαι το παράδειγμα της Ἑλλάδος και της Βενετίας. Ἐπὶ πλέον, διὰ σκοπὸν ὑγιεινόν, ἐπεθύμει ὅπως ἕκαστον κέντρον ἀθροίσματος οἰκιῶν μεταβληθῆ εις κήπον ὅπως και ἐντὸς αὐτῶν των οἰκιῶν. Θέλει να βαδίξωσι παραλλήλως τόπον ἢ ὑγιεινὴ ὁσον και ἡ αισθητικὴ της πόλεως, ἀναχωρῶν εκ της ἀρχῆς δι' το καλὸν είναι ἡ ὑπεριότη ἐκφρασις του χρησίμου.

Ἐπὶ διπλῆν ἔποψιν ἢ μεταφορὰ των ὁδῶν της Στυμφαλίας εν Ἀθῆναις θ' άποβῆ εὐεργετικὴ εις τὴν πόλιν ταύτην, διότι τοῦτο θά ἐπιτρέψῃ εις αὐτὴν να πολλαπλασιάσῃ τὰς κρήνας, τὰς δεινροστοιχίας και τοὺς δημοσίους και Ιδιωτικούς κήπους, τοῦθ' ὅπερ θ' ἀδήξῃ τὴν χάριν της πρωτενούσης της Ἑλλάδος.

Αἱ ἀρχαῖαι πόλεις της τέχνης ἐκινῶντο δι' συνέσεινον εις τὴν εὐδαιμονίαν των κατοικῶν δια των πάρκων και των κρηνῶν αἵτινες τοσοῦτον θέλγητρον ἀποδίδουσιν εις τὰς τόσον ενδιαφερούσας ταύτας πόλεις.

Εἶθε αἱ Ἀθῆναι ν' ἀκολουθῆσωσι το παράδειγμα εκείνων!

Λίγη J. PLOMDEUR

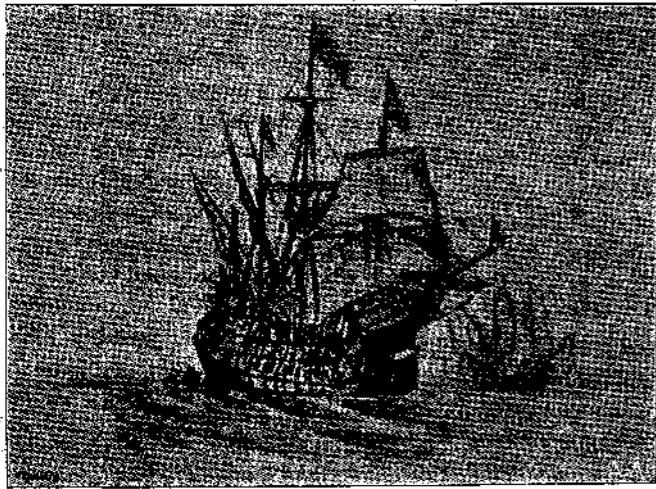
ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ ἐπὶ μακρὸν ἀμελήσασα τῆς κατά θάλασσαν πολεμικῆς αὐτῆς συγκροτήσεως, ἐξεγείρεται και αὐτὴ νῦν του ληθάργου, κεντριζομένη ὑπὸ του παραδείγματος των ἄλλων. Εὐτυχῶς δι' αὐτὴν αἱ παρασκευαί της οὐδέν ἐνέχουσι το σπασμωδικόν, είναι δὲ ἀξία προσοχῆς και μελέτης ἢ μέθοδος ἢ ἡ Πορτογαλικὴ κυβερνησις διέγραψε πρὸς τὴν βαθμιαίαν ἀναδιοργάνωσιν του πολεμικοῦ αὐτῆς ναυτικοῦ παρέχουσα αὐτῷ πρώτον τὴν κατάλληλον βάσιν ἀναπτίξεως δια της δημιουργίας πραγματικοῦ ναυστάθμου, λαμβάνουσα δὲ συγχρόνως πάντα τὰ μέτρα πρὸς μόρφωσιν ἀξίου προσωπικοῦ, οὐ άνευ άχρηστον καθίσταται και το ἄριστον των ὑλικῶν.

«Η Πορτογαλία ἄλλοτε, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ναυτικῆς της ἀκμῆς, ἦτις ὡς γνωστὸν

και πολὺ μεγάλην και πολὺ ἐνδοξοσ ὑπῆρξεν, και μετ' αὐτοὺς ἀκόμη, ἦτο φυσικὸν να ἔχη ὀχι μόνον θαυμάσια σκάφη, ἀλλὰ και ἐξόχους ναυπηγούς. Οἱ πρώτοι διδάσκαλοι της μεγάλης ναυπηγίας των νεωτέρων χρόνων της ιστορίας, δὲν θά ἔλεγέ τις ὑπερβολῆν, προῦλλον εκ της Λισσαβῶνος. Ἐπὶ των ὁχθῶν του Τάγου κατεσκευάσθησαν τὰ πρώτα ἀξία να ἀψηφῆσῶσι τοὺς κινδύνους των ἀχανῶν και άγνωστων ὁκεανῶν πλοῖα, αἱ καρδέλλα, και βραδύτερον τὰ γκαλιόν τὰ ἐπισφραγίσαντα τὴν κατάκτησιν αὐτῶν και της πέρας αὐτῶν ἀνακαλυφθείσης γῆς ἐπὶ του Τάγου ἔγιναν αἱ με τὴν πρύμναν πρώται καθελκύσεις, ἀντὶ της ἀντιθέτου μεθόδου ἦτις ἦτο μέχρι της εποχῆς εκείνης εν χρῆσει. Ἡ ἰδέα αὐτῆ, ἢ τόσον ἀπλῆ και φυσικῆ φαινομένη σημερον ἐπροκάλεσε γενικὴν ἐπανάστασιν εν τῇ ναυπηγίᾳ, προλαμβάνουσα τὴν καταπόννησιν των πλοίων κατὰ τὴν καθέλκυσιν και ἐπιτρέπουσα τὴν αὐξήσιν των διαστάσεων και του βάρους αὐτῶν άνευ φόβου να ραγῶσιν ἐξολισθαίνοντα

Πορτογαλικόν Γκαλιόν του ΙΣΤ. αιώνος.

εις την θάλασσαν.

Εν τούτοις παρά τας παλαιάς ταύτας άναμνήσεις, παρά την άνάγκην στόλου πρὸς εξασφάλισιν τῆς κυριαρχίας ἐν ταῖς πλουσίαις ἀποικίαις ἄς ἀκόμη καὶ νῦν κατέχει, ἡ Πορτογαλία ἀπὸ μακροῦ εἶχεν ἐντελῶς παραμελήσει τὸ ναυτικόν της. Ἐν εἰς 1896 δὲν εἶχε πλέον ἢ παμπάλαια ἰστιοφόρα σκάφη ἀχρηστώτα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ξυλίνας κανονιοφόρους σεβαστῆς καὶ αὐτὰς ἡλικίας. Ἄν ἐτόλμα νὰ ἐπιληφθῆ ναυπηγήσεως σιδηρῶν ἢ χαλυβδίνων σκαφῶν, καὶ αὐτὰς δὲ τὰς ἐπισκευὰς τῶν κανονιοφόρων της ἐξετέλει ἐν Ἀγγλίᾳ. Τέλος ὅμως ἡ Πορτογαλικὴ κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν Κανδίδο προσέβη εἰς ἔργα μεταβαλόντα τὸν ναύσταθμον τῆς Λισσαβώνας ἀπὸ φανταστικοῦ εἰς πραγματικόν. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἔργων τούτων ἀνετέθη εἰς τὸν διαπρεπῆ ναυτηγὸν τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ Κρονῶ μετεκληθέντα ἐκ Γαλλίας μετὰ τεσσάρων ἀκόμη ἀξιωματικῶν βοηθῶν του, Γκαλινιέ, Τουζέ, Μεριέν καὶ Μπερτέ. Τοῦτο ὄντως ὑπῆρξε πολυμῶν διάδημα ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ Κανδίδο, ἀντιμετωπίζοντος θαρραλῶς ἐπιβλαβεῖς ἐθνικοὺς ἐγωισμοὺς καὶ ἀκάροπος ματαιότητος καὶ μικροφιλοτιμίας. Ἀπεδέχθη ἐν τούτοις ταχέως ὅτι ὁ ὑπουργὸς καλῶς ὑπελόγησε ἐπὶ τῆς βαθείας φιλοπατρίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πορτογαλλικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν πάνσης ἀποχρώσεως πολιτευομένων ἐπίσης δὲ καὶ τοῦ τύπου, οἵτινες πάντες εἰργάσθησαν ὅπως καταρτίσωσι τὸ εἰς τοιαύτας λεπτὰς ἀποστολὰς ἀπαραίτητον ἠθικὸν περιβάλλον, ἀνευ τοῦ ὁποίου οἱ γάλλοι ἀξιωματικοὶ οἵτινες δὲν εἶχον κληθῆ ὡς θεωρητικοὶ μόνον ἀναδιοργανωταὶ ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκτελεσταὶ τοῦ σχεδιαζομένου ἔργου, δὲν θὰ κατώρθουν μεγάλα πράγματα παρὰ τὴν ἐγνωσμένην εὐψύϊαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀκάματον δραστηριότητα.

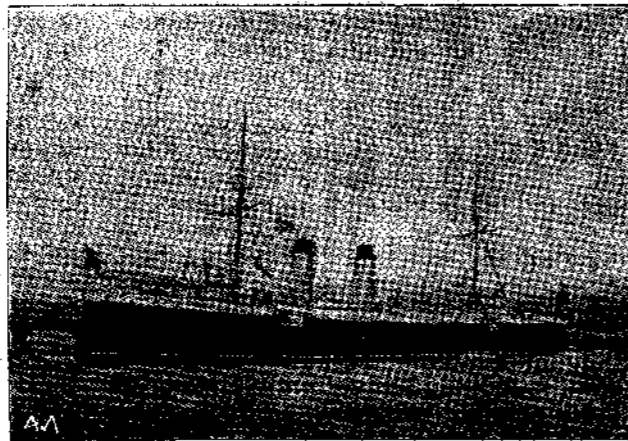
Τὸ δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς καθόδου εἰς Λισσαβῶνα τῶν γάλλων ἀ-

ξιωματικῶν, ὁ διαδεχθεὶς τὸν Κανδίδο ὑπουργὸς Μπάρρος Γκόμες διερχόμενος τῆς Μαδρίτης ἐξήρην ἐνώπιον τῆς βασιλομήτορος Χριστίνας τὸ συντελεσθὲν ἔργον. — Πῶς κατώρθώσατε, πῶς ἐτόλμησατε τοῦτο ἐν Πορτογαλίᾳ! Ἄν τὸ ἐπίστευα ποτὲ δυνατόν.

Αἱ δυσκολίαι ὄντως ἐφαίνοντο ἀνυπερβλήτοι· τὰ ἐπιτευχθέντα ἐν τούτοις ἀποτελέσματα καταδεικνύουσιν ὅτι τόσον ἡ γαλλικὴ ἀποστολὴ, ὅσον καὶ ἡ κυβερνήσις καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ πορτογαλλικοῦ κράτους ἦσαν εἰς τὸ ὕψος τοῦ λαχόντος αὐταῖς ἔργου. Εἰδικῶς διὰ τὴν γαλλικὴν ἀποστολὴν δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ μελετῶν καὶ ἐκπονήσεως σχεδίων καὶ θεμελιώσεως ναυστάθμου, τοῦ παλαιοῦ μὴ δυναμένου νὰ λογισθῆ τοιοῦτου ἔπρεπεν αὐτὴ αὐτὴ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα, νὰ ἀναδιοργανώ-

νῃ, νὰ ζῆ ἐν μέσῳ τοῦ Πορτογαλλικοῦ ναυτικοῦ καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ κατανοήται καὶ νὰ ἐκτιμᾶται ὑπ' αὐτοῦ· νὰ διδάσκῃ εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τὰ νέα συστήματα καὶ τὰς νέας μεθόδους καὶ νὰ ζητῆ παρ' αὐτοῦ νὰ καταστήσῃ τὰ τέως νομιζόμενα ἀδύνατα δυνατότα. Ὁ ναύσταθμος ἐν Λισσαβῶνι κείμενος πρὸ αὐτῆς, εἶναι συνέχεια τῆς πόλεως, ὅπως ὄλοι οἱ ζωντανοὶ ναύσταθμοι. Ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ τοῦ περιδρέχοντος αὐτὴν καὶ καταλαμβάνει μᾶλλον περιορισμένον χωρὸν. Θεμελιώσις ἐργοστασίων ἠλεκτροπαραγωγῆς ὑπῆρξεν ἡ πρώτη φροντίς, παρέχοντος τὴν κινητήριον δύναμιν εἰς ἐργοστάσια, μηχανάς, γερανούς, βαροῦλκα κλπ. Οὐδεὶς ἀπολέθης ἐξω τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος παραγωγῆς κινητηρίου δυνάμεως. Ἐκ τούτου οἰκονομία χώρου ἐπαισθητὴ καὶ εὐχερὴς μετὰ θεσίς τῶν κινητῶν, ὅπερ ἐπέτρεπε τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναυστάθμου χωρὶς διακοπῆς τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων, ὁλισσθέντων διὰ νέων μηχανικῶν ἐργαλείων.

Ὁ κεντρικὸς σταθμὸς παράγει 1200 ἵππων δύναμιν ἐπαρκῆ καὶ καθ' ἣν εἰς περιπτώσιν πάντα συγχρόνως μηχαναὶ ἐργοστασίων, ἀντλῖαι δεξαμενῶν, ἐλασματουργοὶ καὶ βοροῦλκα ἐργάζονται. Ἐτερος ἐγγύς σταθμὸς χορηγεῖ

Τὸ πορτογαλικὸν εὐδρομον «Βασίλισσα Ἀμαλία».

ἀπλετοὺς φωτισμὸν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Ναυστάθμου καὶ εἰς τὸ οἶονεὶ ἐπισκοποῦν αὐτὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πάντα τὰ ἐργοστάσια εἶναι ἠλεκτροκίνητα, μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἰστιοποιεῖν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἰσχυρῶν μηχανῶν ρυθμῆς. Τὸ πλῆθος τῶν παραπηγμάτων καὶ οἱ μικροὶ οἰκίσκοι οἱ πρὶν στεγάζοντες τὰ συνεργεῖα κατερριφθῆσαν καὶ ἀντ' αὐτῶν εὐρύχωρα, εὐάερα καὶ καλῶς φωτιζόμενα ἐργοστάσια ὀδοῦντα μετῶν μήκους εἰκοσι πλάτους ὠκοδομήθησαν. Ἡ ναυπηγικὴ κλίτη δύναται νὰ φέρῃ ἑκατὸν τριάκοντα μέτρων μήκους σκάφος, ἢ δύο σκάφη ὁμοῦ. Ἡ νέα σφύρα ἡ ἐλασματουργὸς τοῦ σιδηρουργεῖου ἔχει περὶ τὰς πεντακισχιλίους ὀκάδας. Ἀξιόλογοι εἶναι καὶ οἱ μεγάλοι ὑδραυλικοὶ γομφωτῆρες δυνάμενοι νὰ συνθέσωσι τοὺς μεγίστους τῶν ἀτιμολεθῶν.

Ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐπτὰ ἐτῶν τρία σκάφη ἐναυπηγήθησαν ἐν τῷ ναυστάθμῳ τούτῳ, ἢ «Βασίλισσα δόνα Ἀμαλία», 1700 περίπου τόνων, εὐδρομον μετὰ θεωρητικῶν καταστροφῶν, ταχύτητος εἰκοσι κόμβων, πυροβολικοῦ τεσσάρων ταχυπύρων τηλεβόλων διαμετρήματος 15 ὕψος, δύο τῶν 10, τεσσάρων τῶν 47 ὑποχλ. δύο τῶν 37 καὶ δύο μυδραλιοβόλων. Πάντα τὰ βοηθητικὰ μηχανήματα δι' ἠλεκτρισμῶν ἐκ τούτου οἰκονομία καυσίμων. Τὸ «Τέχιο» μέγας τορπιλλοδωκτικῆς ἔχει μηχανὴν ἐπτακι-

σχιλίων ἵππων κατασκευασθεὶς καὶ αὐτὸς ἐν Λισσαβῶνι μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Φέρει ἐξ ταχυβόλα καὶ δύο τορπιλλοδωκτικὰ μηχανήματα. Τὸ τρίτον προϊόν τοῦ νέου Ναυστάθμου εἶναι ἡ «Πατρίς», κανονιοφόρος, δώδεκα μικρῶν καὶ μεγάλων τηλεβόλων Σνάϊδερ-Κανέ, στοιχίσασα ἐν ἑκατομμύριον φράγκων προελθόντων ἐξ ἐθνικοῦ ἐράνου τῶν ἐν Βρασίλιᾳ Πορτογάλων.

Ὁ μικρὸς πορτογαλικὸς στόλος περιλαμβάνει ἀλλθῶς καὶ σκάφη ἰσχυρότερα τῶν ἀνωτέρω τριῶν, ὡς τὸ θεωρητικὸν «Βάσκο δᾶ Γκάμα» καὶ τὸν διαδρομῆ «Δὸν Κάρλον», ἐκεῖνα ὅμως τὰ μικρότερα ἔχουσιν ὅλας ἐξαιρετικὴν δι' αὐτὸν σημασίαν, διότι δὲν ἐγένοντο μόνον διὰ πορτογαλλικῶν χρημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ πορτογαλλικῶν χειρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ πορτογαλλικοῦ ἐδάφους καὶ σημειοῦν μίαν μεγάλην νίκην διὰ τὴν μικρὰν Πορτογαλίαν ἥτις τοῦ λοιποῦ θὰ ἔχῃ σπουδαίαν βᾶσιν ναυτικῆς δυνάμεως, οὐχὶ μόνον ἀσφαλῆ, ἐννεῖα ὅλα μίλια ἔσω τοῦ στομίου τοῦ Τάγου, ἀλλὰ καὶ ἀξίαν νὰ ἀντιμετωπίσῃ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις ἐνὸς σημερινῶ στόλου, ὅστις δὲν ἔχει ἢ δύνανται ἐπαρῆν κατασκευαζόμενος, ἐπισκευαζόμενος καὶ καθαριζόμενος ἐπι μακρὰν τῆς μητροπόλεως του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΔΟΣ

ΘΡΥΛΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ

Σαράντα χρόνι ὄλο πολεμᾶ
μῶλις κοιμᾶται, τρέχει καθάλαρνος,
πετάει λογχίζει, στέκει, παρορμᾶ
κιάσπρα μαλλιά ἔστις μάχης ἔχει κάμει
τοῦ ἔθνους του ὁ Ἄρης.

Στὰ σύνορά του βάρβαροι ἐχθροὶ
ἀκούμντο τὸ μάτι του φλογίζουν,
καὶ μετὰ ἐκεῖ ποῦ πλήθη στρώνονται νεκροὶ
τάσπρα μαλλιά ἔστις μάχης ποῦχε κάμει
τὸν θάνατο φοβίζουν.

Σαράντα χρόνι ὄλο πολεμᾶ...
καὶ μόνον νικητῆς θὰ ἐπιστρέψῃ!
κίθταν μὲ μὲρα πίσω πιά γυρνᾶ
τάσπρα μαλλιά ἔστις μάχης ποῦχε κάμει
ἔστων Παρθενῶνα πάει νὰ στέψῃ!

Ο ΙΝΑΟΣ

Μέσα ἔστους τάφους τῶν προγόνων
ἔστιν ὄχθη ἔστω Πανάγιε Ρεῦμα
γέρνει ὁ Ἰνδὸς κιάλογυρὰ του
κρέμονται, ἐρείπια τῶν χρόνων,
τόσοι ναοὶ ἔστω Μέγα Πνεῦμα.

Στὸ πρόσωπό του ἦταν χυμῆνη
κίτρινη κιάφραστὴ πικρία,
ἔστω χέρι του κρατᾶει ἄβρα
καὶ ψέλνει με φωνὴν δυσομένην
τὰ περασμένα μεγαλεῖα.

Κι ἡ φοινικὴς ἀντιλαλοῦνε
ἔστις ἐρημιὰς τὴν ἰσχύϊα
θαρρεῖς ποιοῦν, θαρρεῖς κρατοῦνε
τὸ ἴσο του, κιάντᾶμα κλαῖνε
τὰ περασμένα μεγαλεῖα.

Καὶ τᾶσμα ἀρχίνουσε νὰ δόβνη
μὲ μὲ στροφῆ ἔστω Μέγα Πνεῦμα...
— ὕπνο μακάρων δός μου, δός μου!
λέγει ὁ Ἰνδὸς κ' ἡ τόση δόβνη
τὸν δόβνει ἔστω Πανάγιε Ρεῦμα.

ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

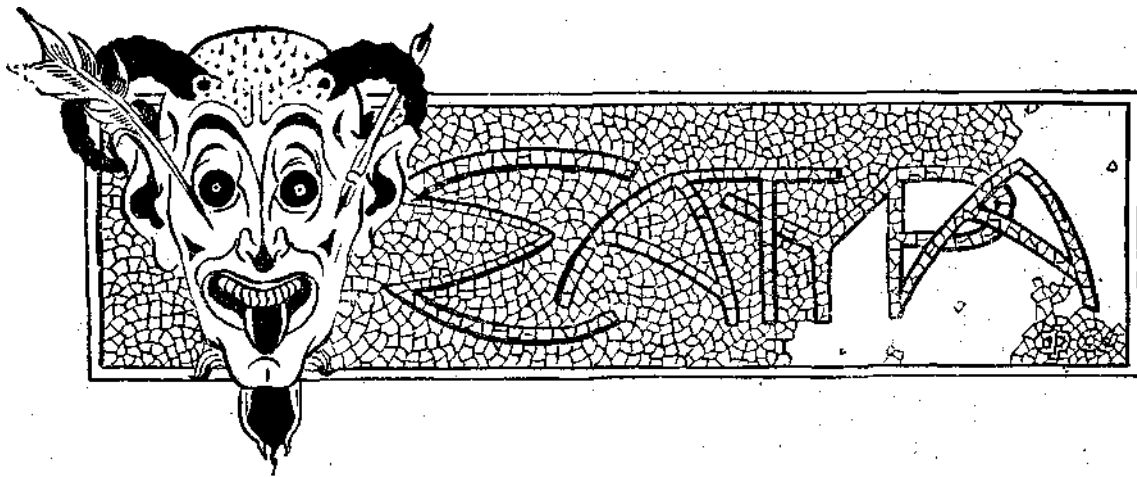
(Rondeau)

Ἡ μονακριθὴ του ποῦεχε ξαπλωμένα
τὰ νεαρά της χρόνι ἔστω ἀρρώστειας κλίνη,
ἔκει ποῦ ὁ Νεῖλος δρόσο τῶν φοινίκων δίνει,
μέσα ἔστων θεῶν της τὰ εἶδωλα ἡ παρθένα,
μπρὸς ἔστους ἱερεῖς της κοίτεται καὶ δόβνει.

— Φέρε της τὸ γάλα, ποῦχειτο μὲ βροσπὴ
ποῦ τᾶνε φυλάει δράκος τῆς ἀδύσσου,
βάλαμο νὰ κάνης, κέτσι θε νὰ ζῆση
ἡ μονακριθὴ σου—

Ὁ φτωχὸς πατέρας πάει γιὰ νὰ τὸ φέρῃ...
δέκα σύγγες περνοῦνε καὶ μὲ μαύρη δύσις
κ' ἔβτασε κρατῶντας βάλαμο ἔστω χέρι
τότε τοῦ φανάζουν— Κάν' τὴν προσευχὴ σου,
σώθηκε! τὴν πῆρε ἡ ἄγία ἡ Ἰσις
τὴν μονακριθὴ σου!

ΚΩΝ. Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ

της Γαλλικής πρεσβείας. Όμοι τετράγωνοι μόνον το μυαλό του δεν είναι τετραγωνικό. Από την μανία της επιδείξεως καταντᾶ τόν γελοῖο, ὥστε προτιμᾶ νὰ φαίνεται κωμικός, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸν ἐκλάβουν ὡς μπουρζουᾶ. "Ὅλα λάμπουν ἐπάνω του" τὸ καπέλλο του, τὰ μαλλιά του, τὸ κολλάρο του, ἡ καρφίτσα τοῦ λαμποδέτου του, ἡ λαβὴ τοῦ μπαστουμιῶ του, τὰ παπούτσια του· δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ τὸν ἐκλάβετε ὡς δρακέτην τῆς βιτρίνας τοῦ Χρυσικοπούλου. Ὅταν περιπατεῖ, ὀρθοῦται ἀλύγιστος καὶ ἀγέρωχος, ὡς στυλοβάτης ἀρχαίου ναοῦ. Χωμένος, τώρα τὸν χειμῶνα, εἰς τὸ μακρὸ καὶ πλατὺ ἐπανωφόρι του περνᾷ ὡς μετέωρον μὲ μίαν τροχιάν ἀξιοσημειωτὸν ἀνὰ τὰς ἀριστοκρατικὰς συνοικίας, θηρεύει νύμφην ἀπὸ ἐτῶν, ποδηλατεῖ, σύρει μίαν φωτογραφικὴν μηχανὴν τὴν ὅποιαν εἶχε δανεισθῆ καὶ εἶχε λησμονήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ, πίνει οὐζο μὲ γκροζέιγ, καὶ ὅταν εὐδοκήσῃ νὰ φανῆ γενναϊοδωρὸς ὁ πλήρης χρυσίου καὶ ἀρθροῖτιδος θεῖος παίζει πόκερ. Ἀπαξ ἀπεπειράθη καὶ νὰ μονομαχήσῃ.

Θεῖος δὲ ἐστὶν ἓνα παχύδερμον γερντοπαλλήκαρον. Ἀλληλογραφεῖ μὲ ἄλλους τοὺς ἐφευρέτας βαφῆς τριγῶν, κάμνει συλλογὴν ἀπὸ κάρτ ποστᾶλ καὶ συγχάζει εἰς τὸ Ζάππειον. Ἀνοικτόκαρδος, ἐρωτόληπτος καὶ φιλομειδῆς. Τὸ μόνον ποῦ προδίδει τὴν ἡλικίαν του εἶνε τὰ πρεσβυωπικὰ γυαλιά, μὲ τὰ ὅποια εἶνε φορητὰ μὲν ἢ εὐτραφῆς μύτη του.

Ἐνα βράδυ εἶχεν ὄριση ὁ Γεγὲς τὴν Δευδροστοιχίαν ὡς τόπον συνεντεύξεως εἰς μίαν Γαλλίδα παιδαγωγόν. Κατόπιν ἐπανειλημμένων ἰχνηλατικῶν ἐπιδρομῶν καὶ ἐπιμῶνων παρακλήσεων τὴν εἶχε πείσῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ συνομιλήσουν. Εἰς τὸ νυκτερινὸν σκότος αἱ σκιαὶ τῶν ἐλαφρᾶ διωλίσθησαν. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δὲν τὸν ἐβοήθησε τόσον, ὅσον τὰ μονοσύλλαβα ἐπιφωνήματα καὶ τῶν χειρῶν αἱ πυρετώδεις κινήσεις. Ἡ ἀτυχὴς φίλη του σχεδὸν δὲν ἐνόησε τίποτε καὶ παρέστη ἀνάγκη μερικῶν στε-

ΕΩΜΑΝΤΙΚΟΣ νέος ὁ κ. Γεγὲς. Νέος τοῦ συρμοῦ, τῶν σαλονιῶν καὶ τοῦ σπόρτ. Παντοῦ εἶνε μέσα. Ἀγαπητὸς καὶ διὰ τοὺς περιποιητικὸς τρόπους του καὶ διὰ τὴν κωμικότητά του. Ἐνδύεται κομψότατα— αἱ κακαὶ γλῶσσαι λέγουσιν ἐπιπίστῳσι—ὀμιλεῖ μερικὰ γαλλικὰ κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἐπιδεικνύεται ὡς πολυμαθῆς ἐνῶ δὲν γνωρίζει τὰ τρία κακὰ τῆς μοίρας του. Κάθε ὀμιλία ἐν τούτοις θὰ τὸν εὕρῃ πρῶτον καὶ καλλίτερον.

Μᾶλλον ὕψηλός, μᾶλλον χονδρὸς, μᾶλλον ἐξυπνος, μᾶλλον τολμηρὸς. Χρήματα δὲν ἔχει, ἔχει ὅμως ἓνα θεῖον πολὺ πλούσιον. Τὸ παρυσιαστικὸν του ἀπατᾶ· εἰμπορεῖτε κάλλιστα νὰ τὴν ἐκλάβητε τυυχλῆστον ὡς γραμματέα

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ναγμῶν ἐκ μέρους τοῦ Γεγὲ. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἔσχεσαν νὰ θερμάνουν τὸ κατάφυχρον φλέγμα τῆς ἐξένης παιδαγωγῶ καὶ μίαν φαεινὴν ιδέα ἠστραφεν εἰς τὸ σκοτεινὸν κρανίον του. Κάτι νὰ τῆς χάρισῃ. Καί τῆς δίδει τὸ ὀλόχρυσον ὠρολόγι του, δῶρον πολύτιμον τοῦ

σεβαστοῦ θεῖου του. Ἡ Ἐλβίρα τὸ ἔλαβε μετὰ συγκινήσεως καὶ ἡ συνέντευξις... ἐπῆρε τέλος.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἡ καρδιά τοῦ Γεγὲ ἐφιλοξένησε μίαν νέαν κατὰκτησιν. Μία διδασκάλισσα — Ἑλληνίς αὐτὴ — μανιώδης ποδηλάτρια τὸν εἴλκυσε. Ἡ συνεννόησις ἦτο ἡδη εὐκόλος. Συνεννόησις καὶ διὰ τῶν χειλέων ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ διὰ τῶν πο-

δῶν, ὡς ἐκ τοῦ ποδηλάτου. Καμμιά φορὰ ὀμιλοῦν φρονιμώτερα καὶ εὐγλωτότερα τὰ πόδηξ ἀπὸ τὰ χεῖλη.

Συνητηθήσαν εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἕνας παχύτατος κορμὸς ἐχηρήμειυσεν ὡς μάρτυς τῶν αἰσθηματικῶν παρακρούσεων τῶν δύο ποδηλάτων. Ἐχάραξεν ἐκεῖνος εἰς τὸν κορμὸν τὰ ὀνόματά των καὶ μετ' ὀλίγον τὰ χεῖλη των μεταξὺ κορμοῦ καὶ ποδηλάτων ἀπεστήθιζαν ἓνα γραμματικὸν κανόνα: Ὅτι τὰ βραχέα γίνονται μακρὰ, ὅταν κ.λ.π.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ φιλήματος διὰ τὸ ἐπίσημον προῖστατο παρὰ τοῦ; πόδας, ἀλλὰ μὲ ἐστραμμένα τὰ νῶτα, καὶ εἰς σκύλαξ.

Ἐπέστρεφον μὲ τὰ ποδηλάτῳ κατὰ τὴν πόλιν, ὅτε ἄλλη φαεινὴ ιδέα ἐφώτισε τὴν ἐγκέφαλον τοῦ Γεγὲ. Νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ Ζάππειον. Καὶ ὦ τῆς εὐτυχίης!

Βλέπουν τὸν σεβαστὸν θεῖον καθήμενον εἰς ἓν ἀποκεντρὸν μέρος τοῦ καφενεῖου ἀναγινώσκοντα μίαν ἐφημερίδα, ἀπέναντι δὲ μίαν κυρίαν βυθισμένην καὶ αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Ἡ ὀξύδερκεια ὅμως τοῦ Γεγὲ διέγνωσεν ὅτι ἡ κυρία αὐτὴ ἦτο ἡ... Γαλλίς του καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν φιλανγκωνιστῶν διημεῖβοντο καὶ ψιθυρισμοί, οἱ ὅποιοι βέβαια δὲν θὰ εἶχαν καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἀρθρα τῶν ἐφημερίδων. Δὲν εἶπε τίποτε ὁ Γεγὲς, ἀλλὰ καὶ κάτι τι ἐσκέφθη διὰ τὴν νέαν αὐτὴν φάσιν τῶν ἐρωτοπληξίῶν τῆς Γαλλίδος.

Ὁ ἥλιος—θὰ ἔγραφε σύγχρονος διηγηματογράφος—ἐκλινε πρὸς τὴν δύσιν του, τὰ νέφη ἐχρυσίζοντο, τὰ δένδρα ἔτριζαν, τὰ πουλιὰ ἐφλυάρουν, τὰ νερὰ κ.λ.π. ὅταν ὁ Γεγὲς ἀναγγέλλει εἰς τὸν θεῖον του ὅτι ἔχασε τὸ ὠρολόγι του.

Ἀφοῦ τὸ εἶχε χάρισῃ, ἔπρεπε αὐτὸς νὰ ἀποκτήσῃ ἄλλο. Ὁ θεῖος ἐπιπλήττει διὰ τὴν ἀπροσεξίαν τὸν ἀνεψιόν, ὅστις ὅμως πληροφορεῖ σοβαρώτατα τὸν θεῖον ὅτι κάτι εὐχάριστον ἔχει νὰ τοῦ ἀναγγεῖλῃ.

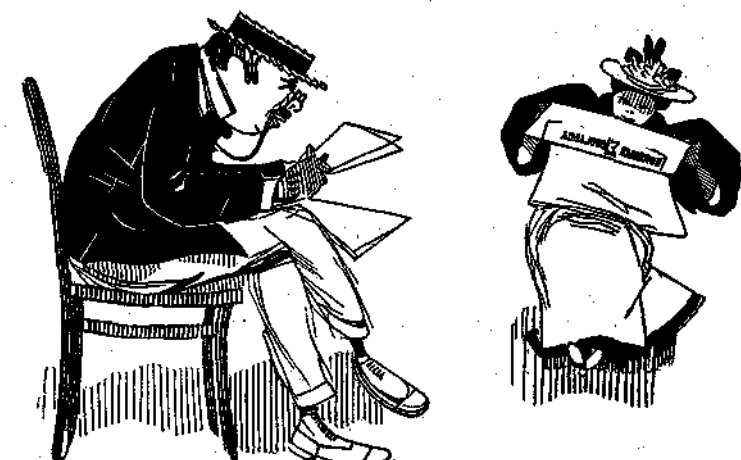
— Τί θὰ μοῦ εἴπῃ; ἀνόητε; ἐρωτᾷ πονηρῶς ὁ θεῖος.

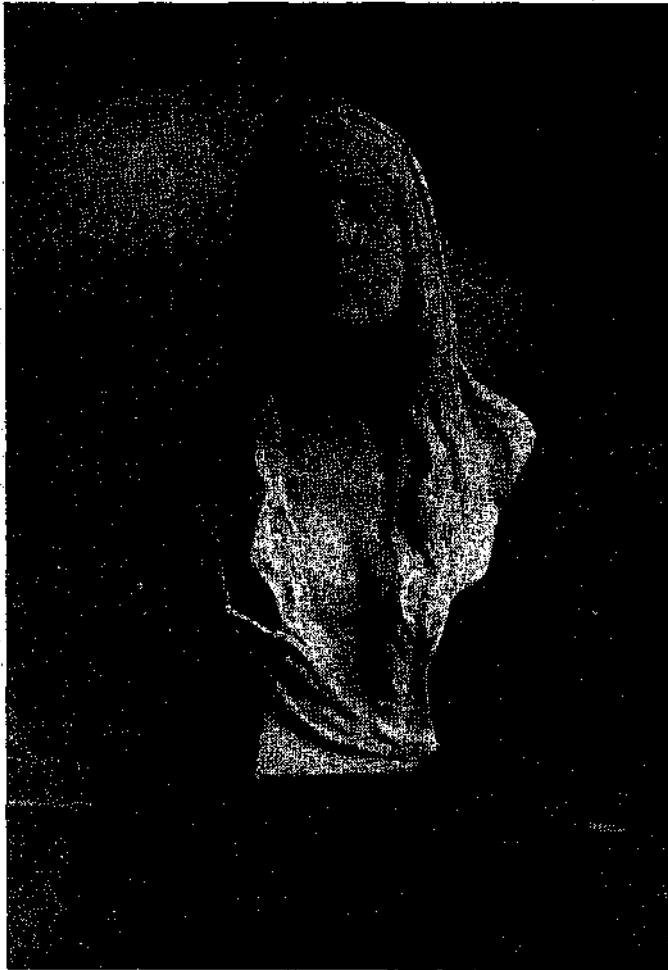
- Ὅτι μία πλουσία μοῦ ἐπρότεινε γάμον...
- Νὰ τὴν πάρῃς καὶ νὰ μὲ ξεφορτώνῃσαι.
- Ἀλλὰ... χωρὶς ὠρολόγι;
- Νὰ, πᾶρ' το καὶ αὐτό.

Καὶ ὁ θεῖος δίδει εἰς τὸν Γεγὲν τὸ ὠρολόγι του, ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποῦ εἶχε χάρισῃ ὁ Γεγὲς εἰς τὴν Ἐλβίραν καὶ ἡ ὅποια εἰς ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως τὸ εἶχε χάρισῃ εἰς τὸν θεῖον, μὴ γνωρίζουσα ὅτι ὁ Γεγὲς ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ θεῖου του!

Δὲν ἐδούλευε ὅμως τὸ ὠρολόγι. Ἐν τούτοις ἐθεώρησε ὁ Γεγὲς περιττὸν νὰ τὸ κουρδίσῃ, διότι ἀρκετὰ τὸν εἶχαν κουρδίτῃ ἡ ἀπιστία τῆς Γαλλίδος καὶ ἡ γενναϊοδωρία τοῦ θεῖου.

AMAPANTOS

Ιουλίας Σκούφου

Νύξ.

PAUL VERLAINE

I

Μες στο ποτάμι τὸ ἥσυχο ποῦ ἡ καταχνιά πλακώνει
Πεθαίνει ὁ ἥσυχος τῶν δευτέρων — καπνὸς ποῦ σιγολυ-

Καὶ στὴν ἀγέρα, ἀράμισα ἀπὸ τ' ἀπλωτὰ κλωνάρια
Παράπονα ἀραδιάζουνε τὰ κερκινθία ἀνάγια.

Πόσο χλωμό καὶ σέβανε, διαβάτη, σ' ἔχει δεῖξει
Τοῦτος ὁ τόπος ὁ χλωμὸς ποῦ ἡ λήπη ἔχει ἐγγίξει.
Καὶ στὰ φυλλώματα ψηλά πῶς ἔκλαιγαν θλιμμένες
Οἱ ἐλπίδες σου πνιγμένες!

II

Βοτχεὶ γλυκὰ στὴν πόλη.
(Arthur Rimbaud)

Κάτι κλαίει μὲς στὴν καρδιά μου
Ὅπως μὲς τὴν πόλη στάζει,
Ποῦ εἶναι τὸ τοῦτο τὸ μαρτζι,
Ὅπου μπαίνει στὴν καρδιά μου;

Τὶ γλυκὰ χτυπάει ἡ βροχή
Στὴ γῆ γάμον καὶ στὴ στέγη!
Στὴν καρδιά ποῦ δὲν καὶ κλαίγει
Τὶ τραγοῦδι λέει ἡ βροχή!

Κάτι κλαίει χωρὶς αἰτία
Στὴ χαμένη ἀντὶ καρδιά.
Τὶ εἶναι; ἔχει προδοσιά;
Καὶ περθεῖ χωρὶς αἰτία.

Εἶσαι ὁ πῶς κακὸς ὁ πόθος
Νὰ μὴ ξέρω πῶς εἶσαι ἔσως,
Χωρὶς ἔρωτα καὶ μίσος,
Στὴν καρδιά μου τόσος πόθος.

III

Μεγάλος μαῦρος θάνατος
Πίφτει πᾶ στὴ ζωὴ μου.
Κοιμήσου κάθε ἐλπίδα,
Φεύγα κάθε ὄρεξή μου!

Τίποτε πιά δὲ βλέπω,
Καλὸν ἢ κακὸν καμμία
Πιά θύμηση δὲν ἔχω...
Ὡ! ἡ θλιθερὴ ἱστορία!

Εἶμαι μιὰ μαύρη κούρνια
Ποῦ τὴν κοντεῖ ἕνα χέρι
Σ' ἕνα βαθὺ κατώγι!
Σιωπὴ, σιωπὴ! Ποῖος ξέρει!

Μετάφρασις Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΔΟΥ

Τὸ κενό

(Τὸ ὄνο τῆς Ἐδνικῆς Παναθηναϊκῆς ἐγοραστῆν ἀντι 18,000 δρ.)

Γ. Ἰακωβίδου

Σ. Βικάνου

Τό σκάκι

τεθέντα έργα του, εξέθεσεν ἤδη καὶ εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ «Παρασσοῦ» εἰς τὰ αὐτὰ. 14. Ἦτοι ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἐλέου βραβευθεῖσα δι' ἀργυροῦ μεταλλίου ἐφέτος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Μονάχου, τὸ Σκάκι, ὅπερ δημοσιεύομεν, βραβευθὲν πρὸ τριετίας ἐν τῇ αὐτῇ Ἀκαδημίᾳ διὰ πρῶτον βραβείον ἐν διαγωνισμῷ μεταξὺ 350 διαγωνισθέντων, δύο πίνακες εἰκονίζοντες μῆλα, βραβευσθέντες δι' ἀργυροῦ μεταλλίου, ὁ Ἀσταχός, δι' ὃν πολλὰ ἐπαινετικά ἔγραψαν αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ἐν ἑτέρῳ ἐπιτραπέσιον· τὰ ἄλλα εἶνε σπουδαί, μίᾳς κόρης ὀλοσώμου, μίᾳς κεραιῆς παιδίσκης, αἰθίσιας, ἐν γυμνῶν μὲ μίαν θαυμασίαν καμπύλην γυναικείας ῥάχως· καὶ τρεῖς σπουδαὶ γερωνικῶν κεραιῶν, ὧν μίαν πρὸ πενταετίας ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινυκοθήκη» ἐν φωτοτυπία.

— Εἰς τὸ Cercle Artistique τῶν Βρυξελλῶν ἐξετέθησαν ἔργα τοῦ Stevens προσωπογράφου, F. Verheyden νεαροῦ τοπιογράφου, Valkenaere θαλασσογράφου καὶ Rombouts ὕδατογράφου.

— Ἦνοῖεν ἐν Βρυξελλῶν ἡ XIV ἐχθεσις «Pour l'Art». Ἐξετέθησαν 23 καλλιτέχναι.

— Εἰς τὸ Petit Palais τῶν Παρισίων ἐξετέθησαν ἔργα τοῦ Dalou καὶ τοῦ Henner, ἐν Βρυξελλῶν τῆς Βελγικῆς τέχνης ἔργα, ἐν Λονδίῳ τῶν προσωπογράφων τῆς Société royale des Artistes Britanniques. Ἐν Βιρμαλάμ ἦνοῖεν ἐχθεσις τῆς «Société des Artistes», ἐν Γλασκῶθι τοῦ Βασιλικῆς Καλλιτεχνικοῦ Ἰνστιτούτου (μέγχοι 26 Φεβρ.), ἐν Leyde ἔργων τοῦ Zilchen, καὶ ἐν Παρισίοις φωτογραφικῆ ἐχθεσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

— Ἐν Παρισίοις ἐγένετο ἐχθεσις τῶν ἔργων τοῦ ζωγράφου M. Wely.

Μουσική. — Ἐπὶ τῇ 105ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μότσαρτ ἐν τῷ Ὁδίσῳ Λόττνερ ἐδόθη ἀναμνηστικὴ συναυλία, κατ' ἣν ἐψάλη λατινιστὶ ὑπὸ χοροῦ ἐξ 70 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τὸ περίφημον Requiem (Ἀνάπαυσις) τοῦ ἀθανάτου μουσουργοῦ. Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν πῶς ἐνεπνεύσθη τὸ τελευταῖον του αὐτοῦ ἔργον ὁ μέγας Διδάσκαλος καὶ ὑπὸ τὸ βάρος οἰκίας παραισθήσεως τὸ συνέθεσε. Σχεδὸν ἴσχυε εἰς τὸν οὐρανὸν ἡ ψυχὴ του, ὅταν ἡ βαθεῖα καὶ μεγαλοπρεπεστάτη ἐπιπέδησις ἀκολοῦθα ἐξελίσκετο εἰς τοὺς πολυδαίδαλους πενθίμους τόνους τῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις, πρῶτην φοράν ἐν Ἑλλάδι ἀκουμένη, ὑπῆρξεν ἀξία τῶν προδοκιῶν μας. Ἡ μεσόφωνος δεσποινὶς Ἐρασμὶν Ἀναστασιάδου καὶ ὁ βαθύφωνος Β. Βόλτση ἐψάλλαν μὲ ἔκτακτον ἐπιτυχίαν. Ἡ πρώτη εἶχε τόνους σπανιωτάτους, ὁ δὲ δευτέρος σταθερότητα φωνῆς. Τὸ Recordare καὶ τὸ Domine Jesu καθήδυνε τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν. Τὸν χορὸν διῆθονεν ὁ κ. Μπίμμερ, ἐπὶ τοῦ κλειδοκονδύλου δὲ συνῴδουν ἡ κ. Λόττνερ.

Ἐχθόσις. — Ἐξεδόθη ἐν Λονδίῳ εἰς δύο πολυτελεστάτους τόμους, ἐντολῇ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας λιόλωμα μὲ τὰς 100 ζωγραφικὰς εἰκόνας τὰς ὑπαρχούσας εἰς τὰς βασιλικὰς στολὰς τῶν ἀνακτόρων Βουαχίτσα καὶ Οὐίνδωρ Τὸν πρόλογον ἔγραψεν ὁ Βουστ. Ἡ ἀρχαιότης τῶν εἰκόνων φθάνει μέχρι τοῦ Ἑρρίκου Η'. Αἱ πλέον ἀξιοσημεῖωτοι εἰκόνας εἶνε ἡ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ (ἔργον Τζῶν Πατρίτζ), τοῦ Ἀλβέρτου ἐν μεγάλῃ στολῇ, τὸ περι-

λάλητον ἔργον διὰ τὴς περιπετείας του τῆς πριγκηπίσσης Καρολίνας μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Κερλόττας (ἔργον τοῦ Διερνέσι), ἡ Κρήνη τοῦ Λανδέρ, μίᾳ αὐτοπροσωπογραφίᾳ τοῦ Ρέμβραντ, ἡ συνάντησις τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν Μαγδαληνὴν τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου, μία τοπιογραφία καὶ μία ἐρωτικὴ σκηνή (ἔργα τοῦ Τιτσιάνου). ἐν τρίπτῳ ἐν τῷ Ἐρανίχ, αἱ Νύμφαι τοῦ αὐλικοῦ ζωγράφου Βιντερχάλτερ, δύο εἰκόνας τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος (ἔργα τοῦ Δελαρόχ) καὶ μίᾳ εἰκὼν τοῦ ἱνφάντου Βαλτίαςαρ, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Βελασκέ.

Μνημεῖα καὶ ἀνδριάντες. — Εἰς Ληξούριον ἐστήθη ἡ προτομὴ τοῦ Μηνιτίου ἡ δαπάναις τοῦ αἰδ. Περφάνη ἐν Ἰταλίᾳ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ Ἰταλοῦ γλύπτου. Ἦδη ὁ Δῆμος θὰ ὠρίσθῃ τὴν ἡμέραν τῶν ἀποκαλυπτηρίων, ἅτινα θὰ τελεσθῶσι λίαν μεγαλοπρεπῶς.

— Ἐν Ἀργολίῳ ἰδρυθήσεται προσχωρὶς προτομῆς τοῦ Νάπτερ, τοποτηρητοῦ ἐπὶ Ἀγγλικῆς προστασίας, παρασχόντος πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον. Καὶ ἡ προτομὴ αὐτῆ ἐπιλοτεχνήθη ἐν Εὐρώπῃ.

Μουσαῖα. — Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀμβέρσης ἀπέκτησε δύο ἔργα τοῦ Jordans τὸν «Μελέκτρον καὶ τὴν Ἀταλάντην» ἀγοραστῆν ἀπὸ τινος ἐρασιτέχνη τῆς Κοπενάγης καὶ ἐν σχεδιασμοῦ «ὁ Βασιλεὺς πίπει» ὅπερ εἶχεν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του εἰς κάτοικος τοῦ Μονάχου. Ἐπίσης ἀπέκτησε τὸ αὐτὸ Μουσεῖον καὶ δύο προσωπογραφίας τοῦ Κορνηλίου De Vos.

Κίονοι. — Ἡ Ἐτρίχια τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν ἐπὶ πολλοῦ χρόνου ἡσχολεῖτο εἰς τὴν ἰδρύσιν ἀναμνηστικῶν μνημῶν τῆς ζωγράφου, γλυπτῶν, χαρακτῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων, ὅσοι ἐνεκα γῆρατος ἢ ἀσθενειῶν ἀδυνατοῦν νὰ ἐργασθῶσι. Ἡ φραία καὶ ἐνεργητικὴ αὐτῆς ἰδέα θὰ πραγματοποιηθῇ ἤδη, χάρις εἰς τὴν δωρεάν τῆς κ. Γουλιὰς Comte τῆς γυναικὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Armand Hagem, ἧτις ἐδωρήσατο πρὸς τοῦτο μίαν ἔκλυον τῆς ἐν μέσῳ θαυμασίου ἄλλου 25,000 πηλ.

— Ὁ ζωγράφος καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ Πολυτεχνίῳ κ. Α. Καλούδος θὰ ὑποδοθῇ ἀπὸ σκηνῆς τὸ πρῶτον τοῦ Οὐδίουθου ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

— Ἀπεφασίσθη τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς κ. Α. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ κ. Ε. Ρωμάνου, ἡ ἰδρύσις διαρκεῶς ἀγορᾶς καλλιτεχνικῶν ἔργων καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Πρὸς τοῦτο παρεργήθη μίᾳ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ζαπτείου. Οἱ καλλιτέχναι θὰ πληρώνουν ὡς ἐνοίκιον 30—50 λεπτὰ τὸν μῆνα δι' ἕκαστον πίνακα.

— Πλουσιωτάτη Παρισινὴ ἀριστοκρατία θέλουσα νὰ προστατεύσῃ τὴν τέχνην ἐσκανδαλίσθη ἀπὸ τὸ ἀπλούστατον ζῦλινον πλαίσιον, τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὴν περίφημον «Τζοκόνδα» εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου καὶ ἐξήτησε νὰ προσφέρῃ πολυτελεῖς πλαίσιον διὰ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντσι. Ἄλλαι ἐφημερίδες ἐξείρουν τὴν προσφοράν, ἄλλαι τὴν σχολιάζουσαν εἰρωνικῶς καὶ συλλυπεύουσαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ὑφαιμάτων διὰ τὴν ἄσχημον ἐπιπέδησιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται ἀπέναντι μίᾳς ἀριστοκρατικῆς δωρεᾶς. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι τὸσα ἔτη τὸ πλαίσιον δὲν ἠμπόδιζε τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ Λούβρου νὰ θαυμάζουσαν ἕνα ἀριστοῦργημα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης.

— Ἐγένετο ἐν Παρισίοις πώλησις καλλ. ἔργων. Ἡ εἰκὼν ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Groumier «Billet d'oux» τοῦ ζωγράφου Fragonard ἐπωλήθη ἀντὶ 420,000 δρ. καὶ ὁ «Volant» τοῦ Charadin ἀγοραστῆς ὑπὸ τοῦ Ρότσελιδ ἀντὶ 140,000. Ἡ ὅλη συλλογὴ ἐπωλήθη ἀντὶ 5,191,650 φρ.

— Ἡ περίφημος «Κατοπτριζομένη Ἀφροδίτη» τοῦ Βελασκέ εἶνε ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς «Γερμανικῆς Πινακοθήκης» τῆς Ἀγγλίας. Ἡ περίφημος εἰκὼν εὐρίσκειτο εἰς ἰδιωτικὴν καλλιτεχνικὴν συλλογὴν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐκινδύνει ν' ἀπαχθῇ ὑπὸ τῶν ξένων. Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου εἰς μάτην εἶχε προσφέρει 1,250,000 φράγκα πρὸς ἐξαγορὰν τῆς εἰκόνας. Ὁ κάτοχος τοῦ ἀριστοῦργήματος ἀνέμενε νὰ συμπληρωθῇ τὸ δι' ἔρανον συλλεγόμενον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ποσόν. Οἱ ἔρανοι ἐξέμισαν πρὸ δεκαετίας καὶ ὑπελείποντο ἀκόμη 5,000 λίραι.

Ἦδη τὰς 5,000 λίρας τὰς προσέφερον Ἀγγλος ἀνώτατος δωρητῆς. Καὶ ἡ περίφημος Ἀφροδίτη δὲν θὰ ἐκπαρισθῇ. Ἡ εἰκὼν ἧτις σήμερον ἀξίζει 1,500,000 φράγκα, πρὸ δωδεκαετίας πωληθεῖσα εἰς μίαν καλλιτεχνικὴν ἀγορὴν τοῦ Λονδίνου εἶχεν ἀγοραστῇ ἀντὶ 30,000 φράγκων μόνον.

— Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐτοποθέτησε πρὸ ἡμερῶν προσωπικῶς ἀναμνηστικῶν ὑσίων μὲ τὴν παράστασιν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας εἰς τὸ παράρρον τοῦ βασιλικοῦ Μουσουλίου τοῦ Φρόγγμορ, ὅπου ὡς γνωστὸν ἔχει ἐνταφιασθῇ ἡ βασιλίσσα. Ἐπίσης εἰς τὸ ἴδιον Μουσουλίου ἀπεκαλύφθη ἀναμνηστικὴ στήλη ἐξ ἀγάλτου.

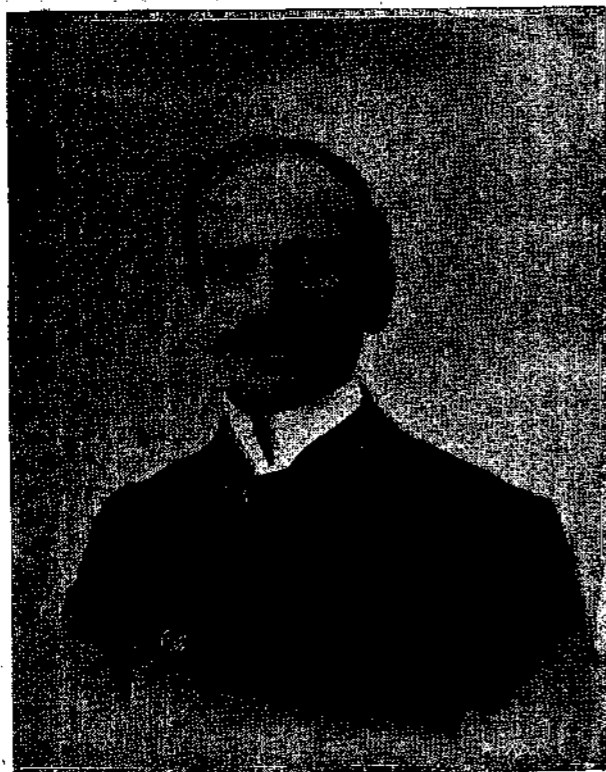
— Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἐννέρ, ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν τεχνῶν ὁ ζωγράφος Λέων Lhermitte. Ὁ νεοεκλεγθεὶς ἐγεννήθη τῷ 1844 τῷ 1889 ἔλαβε μέγα βραβεῖον τιμῆς εἰς τὴν ἐχθεσιν.

Θάνατοι. Ἀπέθανον, ἐν Παρισίοις ὁ ζωγράφος Florens Willems γεννηθεὶς ἐν Λιέγγ, καὶ ὁ ζωγράφος Armand Jamar ἐν Λιέγγ γεννηθεὶς τῷ 1819.

Νέα ἔργα. — Ὁ κ. Παρθένης ἐπιλοτεχνῆσεν τὸν «Βακχιστὴν» ὅστις διακρίνεται διὰ τὸν ὠραῖον χρωματισμόν.

Διαλέξεις. — Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Α. Βοκιέρη ἔκαμεν εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἑταιρίαν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῶν Σαβίνων τῆς Ρώμης διάλεξιν διαρκέσαν ἐπὶ δίωρον περὶ τῶν ἐξ ἑλλᾶδος ἐντυπωστικῶν τῶν μετὰ προβολῆς πλείστον εἰκότων. Ἐχαρακτοῦσε τὸν Ἑλλ. λαὸν ὡς εὐγενῆ, φιλόξενον καὶ ἐνθουσιώδη, ἐξείρων δὲ τὸ καλλιτεχνικὸν τῶν Ἀθηναίων αἰσθημα εἶπεν ὅτι ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς τῶν εἰς ἀντάξει τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀπόγονοι, ἀπὸ πλείστα τῶν Ἀθηναίων μέγαρον θὰ ἴσαν ἀληθῆς ἀπόλοιμα δι' εἰσδηλοῦτε εὐρωπαϊκὴν μεγαλοδοξίαν.

— Ἐν τῇ ἐνταύθα Γερμανικῇ ἀρχαιολογ. σχολῇ ὠμίλησαν, παρουσία τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ πριγκηποῦ Γεωργίου οἱ κ. κ. Δαῖρπελδ καὶ Κάρρο. Ὁ κ. Κάρρο ὠμίλησε περὶ τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν Αἰγυπτιακῶν καὶ Μυκηναϊκῶν τεχνουργημάτων. Συνέκρινε τὰ εὐρήματα τοῦ Βασιλικοῦ τάφου τῆς IB' καὶ II' δυναστείας ἐν Μέμφιδι πρὸς τὰ Κρητικά καὶ Μυκηναϊκά εὐρήματα καὶ ὑπέδειξε πλείστα ὁμοιότητας ὑπεστηρίξας ὅτι ἡ Μυκηναϊκὴ τέχνη δὲν παρεργήθη ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς, ἀλλ' ἀπλῶς ἐχρησίμευσεν ὡς πηγῇ, ἐξ ἧς ἐλήφθησαν στοιχεῖα ἀναπαργωγῆς αὐτοτελεῖς συντελεσθεῖσαι ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ ἐν Μυκῆναις. Ὁ κ. Δαῖρπελδ ὠμίλησε περὶ τοῦ προσφιλῶς αὐτῷ ζητήματος τῆς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης, ἧτις τῆς Δευκάδοις. Ὁ κ. Δαῖρπελδ ἐπαλέθε τὰ γνωστὰ ἐπιερήματα, ὧν ἀνάλυσιν πλήρη παρέσχες ἀπὸ τῶν σεκταῶν τῆς «Πινακοθήκης» ὁ συνεργάτης μας κ. Δεκατσᾶς. Κατῶν τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Δαῖρπελδ ἀντεπεβλήθη ἐν τῷ Ν. Ἀστυ τῆς 13 Ἰανουαρίου ὁ κ. Ν. Παυλάτος, ὅστις παραθέτει τὰς ἐξῆς γνώμας ἐπιφανῶν φιλολόγων καὶ ἀρχαιολόγων. Ἐκτὸς τῶν ἀναφερθέντων ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» ὡς γραφάντων κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ κ.

Σ. Βικατος

Δαίρπελδ προστίθενται ο Menge, ο Reisch, ο W. Manly καθηγητής Αμερικανικού Πανεπιστημίου, ο N. Sabat Πολωνός και ο Ολλανδός N. Lang, αλλά και άλλοι, οι οποίοι έγραψαν εις εφημερίδας Α. γ. ο Βιλλάμοβιτς γράφει ότι ο κ. Δαίρπελδ δεν έννοει κανέν είδος γραμματικής ή ιστορίας έκτός αν συμπέση να συμφωνούν προς τα συμπερόνά του. Ο I égard θεωρεί τον κ. Δαίρπελδ μάλλον εύφρα ή χριστικόν. Ο G. Fougeges καθηγητής εν Σορβόννη αποκαλεί την θεωρίαν του κ. Δαίρπελδ κενή και παράδοxon.

—Ο κ. Γ. Σωτηριάδης ώμίλησε χαριτολογών περι έθνολογικών και τοπογραφικών της Αίτωλείας και ο κ. Φ. Νόακ περι της Αμαζόνος του Πολυκλείτου.

Ο κ. Νόακ προσδιώρισε την άκμην του Πολυκλείτου, αποδείξας ότι ήτο πράγματι σύγχρονος και συμμαθητής του Φειδίου και ότι επί 40 δλόκληρα έτη (460—420 π. X.) ειργάσθη άκαταπονήτως, ύψώσας την τέχνην εις λαμπρόν σημείον. Δυστυχώς έλάχιστα έργα του, ως τον Δορυφόρον και Διαδούμενον, δυνάμεθα σήμερα ν' απολαύσωμεν, περι δε των άλλων πολυαριθμών ανδριάντων του δεν έχομεν ασφαλείς γνώσεις και μόνον μέ τινος πιθανότητας δυνάμεθα να αποδίδωμεν εις τδ ύφος του έργα των Μουσείων μας.

Κατόπιν ώμίλησε περι της παραστάσεως των γυναικών ανδριάντων από της αρχαϊκής έποχής της τέχνης μέχρι του Πολυκλείτου, ιδίως ανέπτυξε την εξέλιξιν του αναπαυομένου σκέλους, τδ όποιον έρεύβεν ή Αργεοσκικυώνια Σχολή και ιδίως ο Πολύκλειτος, και τά περι τ' αλογιών των άκρων εις τά έργα του Πολυκλείτου και της σχέσεως αυτών προς τά αρχαιότερα έργα, αποδείξας ότι αι αναλογίαι αυτών γιαστί εινε αντίθετοι, ήτοι κάμψις αντίστοιχί προς τάσιν και τδ αντίθετον. Απέδειξεν επίσης ότι ο τύπος της Αμα-

ζόνος Βερολίνου δεν αποδίδει, ως πάντοτε νομίζουν, την Αμαζόνα του Πολυκλείτου, άλλ' ο άλλος τύπος, Αμαζόνος Σωσικλέους λεγόμενος, πρέπει να θεωρηθή ως ή Αμαζών του μεγάλου εκείνου κλλιτέχνου. Ο κ. Νόακ έφερε πολλά επιχειρήματα προς ύποστήριξιν της γνώμης του, ιδίως την κατασκευήν της κόμης δμοίως προς την του Διαδουμένου, την διάταξιν του ένδύματος, σοβαράν και απλήν χωρίς τας άττικίζουσας πτυχάς του άλλου τύπου του Βερολίνου και ιδίως την τετραγωνικότητα της Αμαζόνος Σωσικλέους και την πολυκλείτειον διάταξιν των άκρων ως προς τδ τελευταίον έφερε πολύ ισχυρόν παράδειγμα, την δμοιότητα προς τον Αθλητήν Ούέστμακστ, τον λεγόμενον Κυνίσκον (ή κατά τον ήμέτερον κ. Φίλιον, Αποζυόμενον) του Πολυκλείτου.

Επίσης και εις την κατασκευήν του προσώπου έπέστησε την προσοχήν των άκροατών ο κ. Νόακ του τύπου Σωσικλέους. Αληθώς τδ πρόσωπον της Αμαζόνος ταύτης εινε περαισσότερον πολυκλείτειον από κάθε άλλον τύπον. Καθ' ήμάς δμοίως μένει ή δυσκολία ότι ή Αμαζών Σωσικλέους έστηρίχτε εις δόρυ και δεν ήξυρούμεν πώς θα συμβιβάσθη την αρχαϊαν αυτήν παράδοσιν, και μάλιστα εκ του Δουκιανού προερχομένην, ο κ. Νόακ.

—Εν συνεδριάσει του ένταύθα Γαλλικού Ίνστιτούτου ο μέν διευθυντής κ. Ολλώ εξέθεσε τά πεπραγμένα υπό της Σχολής κατά τδ 1905, ο δε κ. Έμπλά ώμίλησε περι αρχαιολογικών έρευνών εις την Αφροδισίαδα (Καρία).

Ο κ. Ολλώ ώμίλησε επίσης περί επιγραφής εύρεθείσης εν Νέα Κολοφώντι και ο κ. Βιλλάρ περι της εν Δελφω Αγοράς των Ιταλών.

—Ο κ. Σβορώνος ώμίλησεν εις τον «Παρνασσόν» περι νεοελληνικών παραδόσεων, αι όποσαι άφορῶσιν αρχαίους θησαυρούς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο βραχίων του Λαοκόοντος. —Ο Ιατρός Πολλάκ ανήγγειλε κατά την τελευταίαν συνεδρίαν της γερμανικής αρχαιολογικής σχολής της Ρώμης ότι ητύχησε να ανακαλύψη εν αρχαίον αντίτυπον του δεξιού βραχίονος όστις λείπει από τδ σύμπλεγμα του Λαοκόοντος του Βατικανού. Ο βραχίων κατά τδ αντίτυπον τούτο διευθύνεται εις όξείαν γωνίαν προς την κεφαλήν, περιβάλλεται δε υπό των έλιγμών του όρεως μέχρι του καρπού της χειρός. Ο σφός Γερμανός έδωρησάτο τδ εύρημα του εις τδ Βατικανόν, ελπίζει δε ότι τούτο θα συμπληρώσθη τδ σύμπλεγμα του Λαοκόοντος.

Αγάλμα Μ. Αλεξάνδρου. —Εν Αικατερίνη παρά τδ χωρίον Μαλαθριά Έλλην χωρικής σκάπτων εν τφ άγρω αυτού άνεύβεν άνέπαφον άγαλμα του Μ. Αλεξάνδρου άριστης τέχνης.

Νέα Αρχαιολογική Σχολή. —Ανηγγέλη επίσημως εις την Κυβέρνησιν υπό της Ούγγρικής Κυβερνήσεως ότι άπεραιώθη υπό αυτής ή εν Αθήναις ίδρυσις Αρχαιολογικής Ούγγρικής Σχολής, ήτις θα έχη τον αυτόν σκοπόν, δν και πάσαι αι εν Αθήναις ζέουσι Αρχαιολογικαί Σχολαί.

Εύρηματα. —Εν Αλμυρώ άνευρέθησαν πλίνθοι όπται φέρουσαι τά γράμματα εκκλησία Θηβ(ών) έχουν δε σπουδαιότητα καθότι μέχρι τούδε μία πλίνθος εινε γνωστή, της Αγ. Σοφίας. Εις άλλην θέσιν έπισκισα-

ζόμενου του δαπέδου του ναού της μονής Σενιάς άνευρέθησαν πλάκες αρχαϊαι, λίθοι με βζαντινάς γλυφάς, έπίκρανα βζαντινά.

Μιστράς. Το συμβούλιον της Αρχ. Έταιρείας άπεφάσισε όπως ύποστηρίξη τας εν Μιστρά κινδυνευούσας αρχαιότητες έχρίνουσα την απαιτούμενην δαπάνην. Η διεύθυνσις των εργασιών άνετέθη εις τον κ. Μιλλέ, όστις άρικνεϊται τον Μάρτιον.

Τάφοι Αιγύπτου. —Ο κ. Κόβιγκτων έδημοσίευσε σπουδαϊαν συμβολήν εις την Αιγυπτολογίαν, μελέτην επί του ύπ' αρ 1 τάφου των εν Γκιζη άνεκαλυφθέντων. Το μέρος όπου άνεκαλύφθη ο τάφος όύτος, ως και 38 έτεροι, είχε θεωρηθή υπό πλείστων αρχαιολόγων ως μη κεκτημένον άξίαν τινα, επίσης δε και ύπ' αυτού του Μαρτιέ. Ο κ. Κόβιγκτων δέ, έχων ιδίως γνώμας, προέβη εις την άνασκαφήν, εις όλίγων δε μέτρων βάθος άνεκάλυψε πρώτον τον άνω άναφερόμενον τάφον και έίτα τους λοιπούς.

Εις τδ μνημείον ώδήγει κλίμαξ, άλλ' εν αύτφ δεν ύπήρχε σαρκοφάγος ούτε πιστεύει ο κ. Κόβιγκτων ότι ύπήρξε ποτέ, ήσαν όμως διάφορα άγγεία, πάντα θραυσμένα και χαλυβδίνη μάχαιρα, ύποτίθεται δε ότι τούτο συμβαίνει διότι άφ' ενός μεν τδ έθος των σαρκοφάγων δεν ειγεν ειταχθή έτι, άφ' έτέρου δε, ως προς τά άγγεία, ύπήρχε συνήθεια να θραύωνται τινά έντός του τάφου. Έκ τούτων πάντων εικάζεται ότι ο ύπ' αριθ 1 τάφος εινε ο καλαιότερος των μέχρι τούδε άνεκαλυφθέντων, άνήκων εις τινά των αρχαιότερων δυναστειών.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ποικίλον ήμερολόγιον. Υπό της φοιτητρίας δεσποινίδος Καίρας Ηλιακοπούλου έξεδόθη διά δεύτεραν φορά τδ έννοιας ποικίλον άλλά και έπιμειλημένον ήμερολόγιον της. Συνεκέντρωσεν εις τας σελίδας της έκλεκτά έθρα και μελέτας και ποιήσεις και σατυρογραφίας. Έν Βζαντινόν άρθρον του κ. Καρολιδου, έντυπώσεις του Νιρβάνα, μία ήθογραφία του Σενοπούλου, μία περίεργος ιστορική σελις του κ. Βαρδουινιώτου, στίχοι Μαρτζώκη, Μωρατίνη, Μυρωμένου, Πολέμη, Δροσίνη, Χρηστοβασίλη. Σιγούρου άνανμήσεις της δεσπ. Ηλιακοπούλου, Ε. Αγγελή, Θ. Ζωιτοπούλου, εινε πολύ εύμορφες σελίδες αναγνωσκόμεναι μετά ένδιαφέροντος.

Σπαρτιατικόν ήμερολόγιον. Έτος έβδομον, υπό Σπ. Θεοδοροπούλου, δικηγόρου και δημοσιογράφου. Περιέγει λογογραφήματα, ποιήσεις και παραδόσεις, αναφερόμενα πάντα εις την αρχαϊαν και νεωτέραν Σπάρτην υπό των κ. κ. Παγανέλη, Κουρτίδου, Μανιάκη, Αργυροπούλου, Στρατήγη, Αγιδος Θέρου και άλλων. Το «Σπαρτιατικόν ήμερολόγιον» άφιερωμένον εις όλοκληρον εις την Λακεδαιμόνα, εινε τδ μόνον εκ των έπαρχιακών ήμερολογίων έπιζησαν, ύποσχόμενον μακρόν έτι μέλλον.

Η άνακαινισις του Παρθενώνος, υπό Α. Ν. Βερραδάκη. Ανατύπωσις εκ της «Ημερησίως». Έν Αθήναις 1906.

Πολύς λόγος εγένετο εν Εύρώπη πρό μηνών περι του δυνατόυ ή πρόποντος της ανατηλήσεως και έτι πλέον της άνακαινισσεως του Παρθενώνος, ή δε «Παναθηναϊκή» άπήχησεν από των στηλών της τας γνώμας επιφανών Γάλλων λογίων και καλλιτεχνών, ών οι πλείστοι μετά δριμύτητος απέκρουσαν, σχεδόν ως τερατώδη, πάσιν του Παρθενώνος προσθήκην ή

μεταβολήν. Ο κ. Βερναρδάκης διά μακρών δίδει μίαν πλήρη σχεδόν περιγραφήν της αρχαϊας Ακροπόλεως, αναπαριστών, όσον τδ δυνατόν, αυτήν ως ήτο τδ πάλας, ο συγγραφεύς έπιθυμεί—rium desiderium—να ίδω τον Παρθενώνα συμπληρωμένον—τδ θεωρεί δυνατόν—και κεκοσμημένον αρχιτεκτονικώς και καλλιτεχνικώς, ήτοι «με τά σχολιά συμπλέγματα των άστών, τά έκτυπα άνάγλυφα των μεταπών, τά πρόσωπα άνάγλυφα της ζωφόρου χρωματισμένα και κεχοισμένα, με την χρυσελεφάντινον Αθηνάν τας χρυσάς ασπίδας και πανοπλίαις υπό τας μετέπας και επί των προπολαίων του, δλόκληρον χρωματισμένον» ως ήτο, με τας αύλαϊας, τά παραπετάσματα και τας γραφάς του και εί δυνατόν δλόκληρον την Ακρόπολιν με τούς πάνταχόθεν περιβλήπτους ναούς της κλπ.»

Όραϊα, έξοχα όνειρα, αλλά ψεύ! όνειρα μόνον!

Πανδώρα. Έξεδόθη ο 5ος τόμος, περιέχων τδ «Έθρον και εφημέριον» μυθιστόρημα του Ίω. Δελμπρέτ.

Γλωσσική αυτοβιογραφία, υπό Π. Νιρβάνα. Διάλεξις. Σελ. 44.

Ρητορικοί λόγοι Γ Μιστριώτου. Τόμ. Β'. Σελ. 144. Συνεχίζων την έκδοσιν των λόγων του έξεδωκεν ο διαπρητής καθηγητής του Πανεπιστημίου και νέον τόμον, περιλαμβάνοντα σόν άλλοις τας εν Ίεροσολύμοις δμιλίαις του, τρεις λόγους κατά των χυδαϊστών, τους λόγους του κατά τας παραστάσεις αρχαίων δραμάτων και τον περι άμύνης της Έλλ. Φυλής. Τιμή δρ. 1,70.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ἡ Κατοχὴ ὑπὸ Γ. Βάκου. - Ἡ Ἐξώσις ὑπὸ Α. Κυριακοῦ. Εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους ἐν συνεχείᾳ ἐξέδωκεν ὁ κ. Β. Τσαγκάρης ἱστορικὸν μυθιστόρημα, περιλαμβάνον τὰ κατὰ τὴν θουελλώδη ἐποχὴν τῆς Κατοχῆς καὶ τῆς ἐξώσεως τῶν πρώτων βασιλείων τῆς Ἑλλάδος. Τιμὴ ἑκάστου τόμου δρ. 5. Πωλοῦνται εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων.

La Peinture française au XIX siècle, par H. Marcel. Ἀποτελεῖ μέρος τῆς «Bibliothèque de l'enseignement des Beaux-Arts».

Notations. Ὑπὸ Théo Varlet. Lille. 1906. Σελ. 160. Ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ συνεργάτου τοῦ περιοδικοῦ «Beffroi». Εἶνε ἡ τρίτη λυρική συλλογὴ ἣν ἐντὸς μῆνης σχεδὸν ἐλάβομεν ἐκ Βελγίου. Ὁ κ. Varlet εἶνε ὁ ποιητὴς τῶν «Heures de rêve» ὁ συγγραφεὺς τῶν «Notes et Poèmes» καὶ τοῦ διηγήματος «Le dernier Satyre».

Comptes rendus du Congrès international d'Archéologie. 1re session, Athènes 1905. Εἰς τὸμον ἐκ 400 σελίδων, δεδεμένον καὶ κεκοσμημένον ὑπὸ πλείστων εἰκόνων ἐξεδόθησαν, ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Καβαδίου, τὰ πρακτικὰ τοῦ πρώτου διεθνοῦς Ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου, τοῦ πέρυσιν ἐνταῦθα ἠ' συνεληθόντος. Αἱ προσφωνήσεις καὶ ἀνακοινώσεις δημοσιεύονται γαλλιστί, ἑλληνιστί δὲ μόνον ὅσαι εἰς ἑλληνικὴν ἐγένοντο.

Κεφαλληνιακὰ σύμμικτα. Ὁ ἐν Αἰγυπτῷ διακεκριμένος ἱστοριοδίφης καὶ λαογράφος κ. Ἡλ. Τσιτσέλης ἐξέδωκεν ὁγκώδεστατον τόμον εἰς σελ. 940, τὸν ὅποιον θὰ ἐπακολουθήσουν δύο ἄλλοι τόμοι. Ἀποτελοῦν συμβολὰς πολυτίμους εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ λαογραφίαν τῆς Κεφαλληνίας. Ὁ ἐκδόσεις Α'. τόμος περιλαμβάνει βιογραφικὰ σημεῖωσις τῶν διαπρεφάντων Κεφαλλήνων ἐν τῇ διανοητικῇ, κοινωνικῇ καὶ πολιτικῇ κινήσει τῆς νήσου. Εἶνε ἐν ἀριεθέας καλεῖσθαι τῆς Κεφαλληνιακῆς δόξης, μία περιληπτικὴ ἀπεικόνισις τῆς ἐν παρωχημένοις καὶ ἐνεστῶσι χρόνοις ζωῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ. Διὰ τοῦτο περιέλαβε ὁ φιλόπονος καὶ φιλαλήθης ἱστορικός, οὐ μόνον τοὺς βίους τῶν θανόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ζώντων, συμπληρῶν ἅμα καὶ ἐπανορθῶν ἄλλους πρὸ αὐτοῦ γράψαντας. Ἐκτενῆ λόγον ποιεῖ καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα δραστῶντων Κεφαλλήνων ὀπλαρχηγῶν καὶ ὀπλιτῶν. Πρὸς τούτοις ἐκθέτει καὶ οἰκίαν γενεολογίαν μετὰ λεπτομερειῶν ἀγνώτων, κατὰ τὸ πλεῖστον, συνεπείᾳ ἐπιμελοῦς ἐράνης. Ὁ β'. τόμος θὰ περιλάβῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς νήσου, ὁ δὲ γ', λαογραφίαν (γλωσσάριον, ἤθη καὶ ἔθιμα, προλήψεις). Εὐχόμεθα ἵνα ταχέως φέρῃ εἰς αἴσιον πέρασ τὴν πολυμοχθὸν ἐργασίαν τοῦ κατ'ἐξοχὴν Κεφαλλῆν ἱστοριογράφου. Τιμὴ τοῦ α' τόμου δρ. 10.

Μπουμπουκία. - Τραγούδια Γιάννη Στεφανῆ. Ἀθήναι. Σελ. 102.

Μαλλιασώτατος ὁ ποιητὴς. Κετοικεῖ εἰς «Μαρμαντιὰ Ἀναλαβὰ τοῦ Μαγαλασκάρου!» Τ' ἀριερώνας «στὸν πρωτομάστορα τῆς ἄγιος δουλειᾶς (sic) μικρὸ θυμνητῆρι (=ἐπιμνηστῆρι) εἶνε—ὕποθίσιμεν—Χριστιανός, ἐπὶ ἄγνωστον πρόσωπον—πάντα ὁμοῦ

Γιάννης. Εἶνε περίεργον δὲ, ὅτι οἱ Γιάννηδες ἀφρονῶν εἰς τὸν Ψυχαρασμόν. Περίπου 45...

Ξενηλασία ἢ ἰσοτέλεια;—Μελέτη περὶ τῶν ξένων λέξεων τῆς νέας Ἑλληνικῆς ὑπὸ Μ. Τριανταφυλλίδου. Ἐρευνᾷ τὸ ζήτημα ἂν αἱ ξένοι λέξεις αἱ εἰσπηδήσασαι ἐξωθεν διασθεῖρον τὴν Ἑλλ. γλῶσσαν ἢ εἶνε ἐντελῶς ἀβλαβεῖς, μὴ ἐπιδρῶσαι εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ὀργανισμόν τῆς γλώσσης. Μελετᾷ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καθ' ἃς εἰσαγώγησαν αὐταὶ ἐν τῇ λαλουμένῃ Ἑλληνικῇ καὶ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκλείψουν αἱ λέξεις αὐταί, ἀντικρούει τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι αἱ ξένοι λέξεις μᾶς ἐνθυμιζοῦν ἡμέρας δουλείας, φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε πρὸς νὰ λείψουν αἱ ξένοι λέξεις εἶνε ζήτημα οὐχὶ ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ καλαισθησιακόν. Ἐν γένει ὑπεραμύνεται τῶν ξένων λέξεων ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς καὶ διότι ἐκφράζουν ἀποχρώσεις καὶ διότι ἀναπληρῶνουν ἀνάγκας τῆς γλώσσης. Κατὰ τῶν ἰδεῶν του ἐν τούτοις πλεῖστοι εἰσὶ οἱ ἐναντιοφρονούντες.

Νέα ζωῆ. — Ἐτήσιον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν λογοτεχνικὸν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὸν ἔπερ ἤρξατο ἐκδίδων ὁ εὐρείας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Χατζιδάκης. Σκοπεῖ τὸ πρωτότυπον ἡμερολόγιον νὰ προσεγγίῃ τοὺς Ἑλληνας ἀναγνώστας εἰς τὰς ξένας φιλολογίας καὶ ἰδίως τὴν ὀλιγώτερον παρ' ἡμῶν γνωστὴν τοῦ Βορρᾶ διὰ μεταφράσεων καὶ δεύτερον νὰ καταστήσῃ προσιτὰς πλείστας γεωγραφικὰς, ἐπιστημονικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς γνώσεις. Ἀμφοτέρους τοὺς σκοποὺς κατορθοῖ ὁ φιλόκαλος συγγραφεὺς, ὅστις καίτοι μόνος κατήρτισε τὸ βιβλίον του, τὸ κατέστησε ποικιλώτατον καὶ ἐλκυστικόν. Αἱ μεταφράσεις του ἂν καὶ δύσκολοι, εἶνε λίαν ἐπιτυχεῖς, ἀποτελοῦσαι ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους παρ' ἡμῶν, ἀδείτους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μεταφραστὰς. Γραφεῖα «Νέας Ζωῆς» ὁδὸς Σκουφῆ 19.

Τρία χαριτωμένα, ἐκτάκτως καλλιτεχνικὰ εἰκονογραφημένα βιβλία ἐξέδωκεν διὰ τὰ παιδιὰ ὁ ἐκτενὴς καὶ ἐκδότης κ. Κ. Ἐλευθερουδάκης. Τὰ Ρατάκια, τὰ Κουνελάκια καὶ τὸν Ἀλῆ Μπαμπᾶ. Ἐν Εὐρώπῃ ἐκτυπωθέντα κατ' οὐδὲν ὑπολείπομενα τῶν περιφημῶν Ἀγγλικῶν ἐκδόσεων, εἶνε ἐκτάκτως διασκεδαστικὰ διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἥτις παρ' ἡμῶν στερεῖται ἐντελῶς ψυχαγωγικῶν βιβλίων. Τὸ κείμενον ἐγραφεὶν ἡ δεσπ. Φουντουκλή, κατὰ μίμησιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ. Ἐκαστον τιμᾶται μόνον 2 δρ.

Ὁ Ἄσωτος δράμα εἰς τρία μέρη ὑπὸ Δ. Ταχκούλου. Ἐν Ἀθήναις. Σελ. 90.

Πότερον στρατὸς ἢ στόλος; Ὑπὸ Κ. Δρασοπούλου, ἀνθυπολοχαγοῦ. Ἐκδότης Π. Σαββίδης.

Ἡμερολόγιον «Φιλοκάλου Πηνελόπης». Μετὰ πολλῆς φιλοκαλίᾳς ἐξέδοθη κ' ἐφέτος, χρησιμώτατον διὰ τὰς κυρίας. Σελ. 96.

Baiser de Reine, comédie par Marcel Angenot. Bruxelles 1906. Ἐμμετρος μονόπρακτος κωμῶδιον. Διακρίνεται διὰ τὰς ὀριζίας σημάς. Ὁ συγγραφεὺς εἶνε οὐ μόνον κωμωδιογράφος ἀλλὰ καὶ ποιητὴς.

τακτῶν, καὶ ἔργα ν' ἐὰ θὰ πλουτίσουν τὴν πινακοθήκην αὐτῆς. Ἡ κατ' ἔτος προσφερομένη ὡς δῶρον μεγάλη φωτοτυπία, ἐφέτος θὰ εἶνε

τρίχρωμος

Πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐκτυπωθῆ εἰκὼν εἰς τὰ φυσικὰ αὐτῆς χρώματα. Ὁ εἰδικὸς τῆς «Πινακοθήκης» φωτοτύπη κ. Β. Παπαγιαννόπουλος δι' ἀδράς δαπάνης κατόρθωσε νὰ πολιτογραφῆσῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ θαύματα τῆς ἐγχρώμου φωτοτυπίας. Καὶ τὸ πρῶτον δείγμα τῆς ὑπερόχου αὐτῆς τέχνης ἢ «Πινακοθήκη», σημαιοφόρος πάντοτε τῆς καλλιτεχνικῆς προόδου, θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς, εἰκόνα ἐξόχου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸν

Ἄγγελον τοῦ Μαραθῶνος.

Ἡ «Πινακοθήκη» ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ἤδη ΣΤ'. ἔτους θὰ καθιερώσῃ

Διαγωνισμοὺς

κατὰ σύστημα διὰ πρώτην φορὰν ἐφαρμοζόμενον. Οἱ διαγωνισμοὶ ἔσονται ποιητικοί, φιλολογικοὶ καὶ καλλιτεχνικοί, οἱ ὅποιοι θὰ κινήσουν πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον.

Καθιεροῦμεν ἐπίσης ἀπὸ τοῦ προσεχῶς φύλλου τὴν

Ποικίλην σελίδα

μὲ ἀπειρίαν πληροφοριῶν, χρησίμων γνώσεων, σκέψεων, ἀνεκδότων καὶ

Γελοιογραφικὴν σελίδα

μὲ συνεργάτας τοὺς κ.κ. Μ. Ἀθανασιάδην διευθυντὴν τῆς «Σφύρας», Σ. Ξενοπούλου σχεδιαστὴν τῆς «Ἐστίας» καὶ Σ. Σταματίου συντάκτην τῆς «Ἀκροπόλεως».

Διαρκούντος τοῦ ἔτους θὰ ἐκδοθῆ ὑπὸ τῆς «Πινακοθήκης»

Τόμος φιλολογικὸς

πρωτοτύπων ἔργων, ὅστις δωρεὰν θὰ διανεμηθῆ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης», χάριν τῶν ὁποίων θὰ ἐκδοθῆ.

Ἐνεκα τῶν εἰσαγομένων βελτιώσεων, εἰς ἃς συμπαρομαρτοῦσι αὐξήσεις δαπανῶν, ἀποκτιῶμεν τὸ δικαίωμα, ἀφοῦ οὐδὲ κατὰ λεπτόν αὐξάνομεν τὴν συνδρομὴν, νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τὴν

προπληρωμὴν

τῆς συνδρομῆς τῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου. Ἡ προπληρωμὴ θὰ ἐπιζητηθῆ γενικῶς, ἀνεξαρτήτως προσώπων, οὕσα ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ περιοδικοῦ. Μόνον οἱ ἐντὸς τῶν δύο εἰρημένων μηνῶν πληρώνοντες θεωροῦνται συνδρομηταί, αὐτοὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν δώρων καὶ ἐκπτώσεων, εἰς πάντας δὲ τοὺς ἄλλους θὰ διακοπῆ ἢ ἀποστολῆ τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταί παρακαλοῦνται ὅπως

ἀπ' εὐθείας

πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις διευθύνουσαν διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζευτικῆς ἐπιταγῆς ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν, ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς.

Οἱ μέχρι τέλους Μαρτίου προπληρώνοντες συνδρομηταί, θὰ ἔχωσι πολλὰς ἐκπτώσεις, περὶ ὧν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ρ. Α. Μ. Πειραιῶ. — Πρώτη ἡ «Πινακοθήκη» ἐξέδωκεν εἰς ταχυδρομικὰ δελεῦρα ἔργα Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Ἐσχάτως ἐξέδωκε καὶ ἐν Κερκύρῃ ὁ κ. Ἀσπιώτης δελεῦρα ἔργων μετὰ τῶν κ. κ. Μποκατοιάμπη καὶ Γαλλινῶ, σχετικὰ μὲ τοποθεσίας καὶ ἐνδυμασίας Κερκυραϊκῆς. Πωλοῦνται κ' ἐνταῦθα.

Ἐνημέρω. — Εἰκόνα τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Χριστιανοῦ ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» εἰς τὸ τεῦχος τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, εἰκόνα δὲ τοπικῶν Δανίας καὶ Δανικῶν καλλ. ἔργων πέρυσσι περὶ τὰς 15 Φίλω Σ.* — Αὐτὸ εἰλεπτε, ν' ἀπαντῶμεν εἰς τὸν «Νουμῶν»...

Ἐρωτῶντε. — Senilia σημαίνει «γεροντικά».

Περὶ ἔργου. — Μὲ τὸ ψευδώνυμον «Ὁ Ἰδιος» ἔγραψεν ὁ διευθυντὴς τῆς «Πινακοθήκης» χρονογραφήματα εἰς τὸν «Κόσμον» καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκδόσεώς του. Μετὰ τὴν διακοπὴν αὐτοῦ γράφει ὑπὸ τὸ αὐτὸ ψευδώνυμον εἰς τὴν «Σφύραν». Ὁ «ἴδιος» τῆς «Πατρίδος» καὶ ὁ «ἴδιος» τοῦ γνωστοῦ ὄργανου τῶν μαλλιαρῶν εἶνε ἄλλοι. κακῶς δ' ἀπεδόθησαν αὐτῶ τὰ ἐπὶ καλλιτεχνικῶν ζητημάτων ἄρθρα τῆς καθημερινῆς συναδέλφου.

Ποιητῆ. — Ὁ Παντελίδειος μετρυμύθηθη, μὴ ἀποκλειομένου ἤδη τοῦ πεζοῦ λόγου. Ἀνεγνωρίσεν ὁ ἀγνωστότης τὴν λογικὴν παρατήρησιν, ἣν ἡ «Πινακοθήκη» πρώτη ὑπέδειξεν, ὅτι τὸ δράμα δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε ἐμμετρον διὰ νὰ εἶνε καλόν.

Ἀρχαιολογία. — Ἐκούσαμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογοὶ συνήλθον καὶ ἀπεράσισαν τὴν ἰδρυτὴν Ἑλληνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ὅπου θὰ γίνωνται διαλέξεις, ἀνακρινάσεις, μαθήματα ἀρχαιολογικὰ κλπ. Νομίζομεν ὅτι βλα αὐτὰ κάλλιστα ἤμπορουν νὰ γίνωνται ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, μετατροπομένης εἰς Ἰνστιτούτον.

Γλωσσολογία. — Ἡ «Ἀκρόπολις» ἡ τόσον δημοτικὴ τὴν γλωσσικὴν μορφήν ἀπεκάλεσε τὸν Ψυχάρην «δημιουργὸν τῆς δημοτικῆς ἀναγούλας». Μάθητέ το μὴ γὰ πάντα Ὁ Ψυχάρης δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν δημοτικὴν. Ἐχει δική του γλῶσσον, ἡ ὁποία ἀπέχει τῆς ἀγνῆς δημοτικῆς, ὅσον ὁ Ψυχάρης ἀπὸ τὸν Κόντον.

Μουσικῶν. — Δὲν εἶνε μόνον ὁ Μόζαρτ. Καὶ ὁ μουσουργὸς Σισσμάν ὑπέστη τὰ δαιμόνια τῆς πενίας. Δὲν εἶχε χρήματα οὔτε διὰ νὰ κωρδίσῃ τὸ πιάνο του!

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχος διακόπτεται ὀριστικῶς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου πρὸς πάντας τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν τοῦ Ε'. εἰους.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΖΟΝΑΚΑ

Ὅδὸς Σταδίου ἀρ. 20

Εἰς τὸ παραπλευρὸς τῆς οἰκίας Καλαμάρη κατὰ στήμα τῶν κ. κ. Ἰ. Ἀθανασοπούλου καὶ Τζονάκα πωλοῦνται λάμπαι ἀερίοφωτος καὶ ηλεκτρικοῦ, θαλοὶ ἄθραστοι, ἀμύλια κλπ. Ἐγκαθίσταται ηλεκτρικοὶ κώδωνες καὶ ἐπισκευάζονται τοιοῦτοι. Ἐκπτώσις τιμῶν 20 % ἀπὸ τὰ ἄλλα καταστήματα. Ἐργασία τελεία καὶ ταχυστάτη.

ΕΥΝΑΡΟΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ζητεῖ ν' ἀγοράσῃ πλήρη σειρὰν τῆς ἐν Λειψίᾳ πρὸ ἐτῶν ἐκδιδόμενης «Κλειούσας». Ἀπευθυντέον ἡμῖν.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνυλοποιεῖ ὅτι

κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖται τὴν 6/19 Φεβρουαρίου ἐ. ε. ἐν τῷ Κτιστηρίῳ τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτησίαι τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετέσχωσιν αὐτῆς κ. κ. Μετοχοὶ καὶ οἱ εἰδικοί τούτων ἀνδρῶσιν.

Οἱ κάτοχοι ἀνωτέμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν, ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ καταστατικοῦ, δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ τίτλου αὐτῶν, ἐκτὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κατάστημα, ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκριταῖς τῆς.

Ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. de Rothschild Frères.

Ἐν Βιένῃ παρὰ τῆς Wiener Bank Vercin.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῶν κ. Α. Ζαρίφου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰανουαρίου 1906.

Ὁ Διοικητὴς Στεφ. Σερεῖτ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

γνωστοποιεῖ

ὅτι σήμερον ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἡ ὀγδόη κλήρωσις τοῦ ἐκ δρ 20,500,000 δανείου τῆς ἡ ὀρισμένη διὰ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1906.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κληρωτίδος δεκαεξί (16) ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Φεβρουαρίου 1906.

Ὁ Διοικητὴς Σ. Σερεῖτ

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΤΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Α. ΛΑΓΟΥ

Ὅδὸς Μουστῶν 1. — Πλατεῖα Συντάγματος

Ὁ κ. Α. Λάγος ὀριστοῦχος ἀπόφοιτος τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου, σπουδάσας ἐπὶ μακρὸν ἐν Γερμανίᾳ κατήρτισεν ἴδιον φωτοτιγγογραφικὸν ἐργαστήριον μὲ νεώτατα καὶ πλήρη μηχανήματα. Ἐδουνειδίητος καὶ ταχεῖα ἐργασία καὶ ἴσαν συγκαταβατικὰ τιμὰ εἶνε τὰ χαρακτηρίζοντα τὸ νέον τέλειον καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον Ἡ εἰσοδος ἐκ τοῦ φωτογραφείου Κάρτα.

ΧΑΡΤΟΦΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1870

Ἐν αὐτῷ πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς ἐκτὸς τῶν διαφόρων εἰδῶν γραφικῆς ὕλης καὶ χάρτου καὶ τὰ ἐν τῷ ἴδιῳ ἀτμοκινήτῳ ἐργοστάσιῳ κατασκευαζόμενα εἶδη, ἦτοι:

Φάκελλοι καὶ βιβλία ἐμπορικὰ. Καρτόνια φωτογραφίας μὲ κατατομὰς ἐπιχρυσωμένας. Πένθιμος ἐπιστολικὸς χάρτης καὶ φάκελλοι. Γλυκταὶ ἐπὶ μετάλλου καὶ ἔξωλον Σφραγίδες καὶ ἐκ καουτσούκ καὶ πλάστικος διά θύρας ἐπὶ σμαλτωμένων ἐλασμάτων.

Ἐπισκεπτήρια κατασκευάζονται στιγμιαίως καὶ διὰ χαλκογραφίας.

20 — Ὅδὸς Ἐργοῦ — 20